

S seje občinske skupščine

Neenotna mnenja o sestavi IS

Nadaljevanje seje občinske skupščine 10. junija, na kateri naj bi izvolili novo občinsko vlado, se je po dveh urah končalo brez volitev. Delegati namreč zaradi proceduralnih zapletov do njih sploh niso prišli.

Precej delegatov, zlasti iz vrst strank Nove parlamentarne ko-

Naslednja številka Kamniškega občana bo izšla 9. julija.

Prispevke sprejemamo do 1. julija; oglase, zahvale in obvestila pa do 3. julija

ordinacije, je bilo mnenja, da predlagana osnutka odlokov o sestavi izvršnega sveta in o upravnih organih ne sodita v nadaljevanje seje, pač pa na novo sejo.

Nekateri so oporekali tudi temu, da je bil predlagatelj odloka o izvršnem svetu oddelek za splošne zadeve in da nadaljevanje te seje, kot je dejal podpredsednik skupščine Igor Podbrežnik, ni pripravilo predsedstvo skupščine.

Drugi delegati so bili spet mnenja, da gre za pretiran formalizem, za sprenevedanje, v bistvu pa za zavlačevanje izvolitve novega izvršnega sveta.

Potem ko so delegati s pred-

hodnim preverjanjem stopnje soglasja ugotovili, da bi večina glasovala za razširitev dnevnega reda, torej da bi obravnavali omenjene odloke, je nekaj delegatov družbenopolitičnega zbora zapustilo sejo. Zato ta zbor ni bil več sklepčen. Ker se je po polurnem odmoru na sejo vrnilo še manj delegatov, je predsednik Lavrinc zaključil sejo in predlagal nadaljevanje čez teden dni. Vendar doslej te seje še ni bilo.

Kaže, da ima prav delegat Kadunc iz Tuhinja, ki je dejal, da seje nima smisla nadaljevati, dokler zadeve ne bodo predhodno usklajene med strankami in v samem predsedstvu skupščine.

Več na 2. strani.

FRANC SVETELJ

Posvet o turizmu

Da bi uresničili zasnove razvoja turizma v naši občini, je bil napravljen prvi korak z vprašalnikom, naslovljenim na vse naše občane. Objavili smo ga v prejšnji številki Kamniškega občana. O njegovi vsebini so se dogovorili na posvetu v začetku tega meseca, ki ga je sklical Miha NOVAK, podpredsednik izvršnega sveta. Namen ankete pa je zbrati čimveč mnenj naših ljudi, zlasti o njihovi pripravljenosti za sodelovanje v najrazličnejših oblikah turistične aktivnosti. Vsebinski predlog ankete so pripravili in tudi odgovore bodo obdelali v KOMPAS Designu v Ljubljani.

Na posvetu so podprli tudi predlog za izvedbo posebne telefonske ankete, ki naj bi zajela 340 slovenskih gospodinjstev od Štajerske do Primorske. Na ta način bodo poskušali zvedeti, kaj ljudje vedo o Kamniku, ali so ga že kdaj obiskali, katere turistične točke so jim najbolj ostale v spominu in podobno.

Obe anketi bosta podlaga za načrtovanje nadaljnjega dela, zlasti na informativnem področju.

F. S.

Str. 2	Klub intelektualcev O regionalni organiziranosti
Str. 5	Vizija nekega mesta Kakšen bo Kamnik v prihodnosti
Str. 6	Anketa Dopusti, morje, planine
Str. 7	Ljudski običaji O kresi se dan obesi
Str. 8	Intervju z Ladom Urhom Prevzela me je kraljica, imenovana atletika
Str. 9	Obiskali smo Višarje Romarji iz dvanajstih naselij

PROGRAM PRIREDITEV V POČASTITEV PRAZNIKA OBČINE KAMNIK 1992

27. junij
ob 20. uri gledališka predstava Najdenček v Kulturnem domu Komenda

27. in 28. junij
ob 9. uri lokostrelsko tekmovanje »American Round in Fita Star« na atletskem stadionu v Mekinjah

27. junij
republiško tekmovanje z MK puško serijske izdelave na MK strelišču v Streliški ulici

28. junij
ob 16. uri koncert moškega pevskega zbora Lira v Arboretumu Volčji potok

3. in 4. junij
ob 17. uri športno srečanje v balinanju ekip občin Domžale in Kamnik poleg kulturnega doma na Duplici

4. julij
ob 9. uri Triatlon Kamnik 92 – start in cilj plavanja, teka in kolesarjenja pri bazenu v Kamniku

11. julij
ob 18. uri krajevni praznik KS Črna na novem šolskem igrišču pri Osnovni šoli Gozd

14. julij
ob 11. uri otvoritev likovne razstave akad. slikarke Nevenke Gregorčič v razstavišču nad Kavarno Veronika

19. julij
ob 11. uri Dan kamniških planin pri planinski koči na Kokrškem sedlu

25. julij
ob 8. uri turnir trojk v odbojki na odbojkarskem igrišču v Kamniku od 7.–22. ure prireditev Kočna Kamničanom na Titovem trgu pred Delikateso

ob 18. uri tradicionalno praznovanje na Trgu prijateljstva v Kamniku

26. julij
hitropotezni turnir za šahiste občine Kamnik v prostorih Šahovskega kluba Komenda

27. do 31. julij
razstava izdelkov učencev Osnovne šole 27. julij Kamnik v trgovini Oblačila na Titovem trgu

Slovenska vojska

Nabor za teritorialno obrambo

Prve junijske dni so se mladi fantje-naborniki iz naše občine, rojeni leta 1974, udeležili obveznega nabora za slovensko vojsko. Sedemmesčni vojaški rok bodo služili blizu doma, odvisno pač od njihove specializacije.

Za določitev roda ali službe je naborna komisija upoštevala potrebe ministrstva za obrambo Slovenije. Naborniki so imeli

možnost izraziti želje, ki jih je komisija skušala upoštevati. Na določitev vplivajo tudi psihofizične in zdravstvene sposobnosti, stopnja in smer izobrazbe nabornika.

Naborniki so zato prej opravili zdravniški pregled pri splošnem zdravniku in po potrebi tudi pri zdravniku specialista. Kot nam je povedal major Anton Fišer,

namestnik predsednika naborne komisije, je potekal nabor brez težav, razveseljivo je dejstvo, da se zdravstveno, psihofizično in socialno stanje nabornikov izboljšuje. Pohvalil je strokovno službo Sekretariata za obrambo občine Kamnik, ki je odlično pripravila vso dokumentacijo za nemoten potek nabora. Še posebej pa je pohvalil resen in odgovoren pristop vseh nabornikov.

VERA MEJAC

ANKETA O TURIZMU

Ker na naslov Izvršnega sveta Skupščine občine Kamnik še ni prispelo 1000 anketnih vprašalnikov o turizmu na Kamniškem, podaljšujemo rok za oddajo do 30. junija. prosimo za čimvečji odziv, saj v nasprotnem primeru podatkov ne bomo mogli ustrezno računalniško obdelati. Anketni vprašalnik je objavljen v 10. številki Kamniškega občana.

Povabilo tuhinjskim kmetijam...

Danes na kmetijah vse težje ustvarjate zadosten dohodek. Zato menimo, da je

uvajanje različnih oblik prodaje proizvodov s kmetije

(na kmetiji, na tržnici...) ena izmed najrealnejših rešitev za boljšo izrabo delovnega potenciala na podeželju, še zlasti pa za izboljšanje dohodka kmetij v hribovitem svetu. Saj v bistvu pri tem ne gre za nič drugega kot to, kar vi na vaši kmetiji že znate ali imate, niste pa poznali poti, da bi s tem tudi kaj zaslužili.

V okviru URESNIČEVANJA RAZVOJNEGA PROGRAMA ZA TUHINJSKO DOLINO vam ponujamo priložnost, da to zamisel skupno tudi izpeljemo.

Če imate interes za organiziranje takšne prodaje, za kakršnokoli sodelovanje ali pomoč pri tem, čimprej javite svoj naslov in telefonsko številko na:

* NOV'NO, Studio podeželja, Prežihova 24, 62390 Ravne na Koroškem, tel.: 0602/21-921 ali
* NEVIJI POŽAR na Občino Kamnik, tel.: 831-315.

O vsem drugem se bomo pogovorili pri vas doma!

SKUPŠČINA OBČINE KAMNIK in ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

ob 1. obletnici razglasitve samostojne Slovenije vabita na kulturno prireditev

POZDRAV SLOVENIJI

ki bo na vrtu kavarne Veronika v sredo, 24. junija 1992, ob 20. uri

OB 25. JUNIJU, DNEVU DRŽAVNOSTI, VSEM KAMNIČANOM ISKRENO ČESTITAMO!

Predsedstvo skupščine občine Kamnik

Nadaljevanje s prve strani

Volilna seja 1. julija

»Naše osnovno izhodišče: krizo kamniškega političnega prostora moramo rešiti čimprej, ker IS v odstopu ne more delovati tako, kot bi bilo za dobro javnih zadev potrebno.

Drugo izhodišče: Novi izvršni svet mora biti izvoljen na demokratičen in zakonit način, ne pa vsiljen.

Način priprave prejšnje seje je pokazal, da sta bili kršeni prav zakonitost in demokratičnost.

Tako je zapisala v uvodu predloga za uvrstitev na dnevni red točke: Proučitev možnosti za rešitev politične krize v Kamniku skupina delegatov nove parlamentarne koordinacije (NPK). V predlogu so opozorili na zaplet v zvezi s sestavo in izvolitvijo novega izvršnega sveta ter predlagali, da predlagatelj odloka o sestavi izvršnega sveta in odloka o upravnih organih predhodno uskladijo njuno vsebino z interesi vseh v skupščini zastopanih političnih skupin.

Po obrazložitvi predloga s strani Marjete Humar so nekateri delegati predlog za dodatno uvrstitev te točke na dnevni red podprli, ker se je treba pogovoriti o vsebini, ne pa zapletati v postopku! Drugi pa so bili mnenja, da je del predlogov že uresničen in da so osnutki obeh odlokov usklajeni z zakonom. Predsednik skupščine Maks Lavrine pa je tudi povedal, da je za 1. julij že sklicana »volilna« seja, na kateri bodo obravnavali omenjena odloka in odločali o izvolitvi novega izvršnega sveta.

Delegati predloga NPK z glasovanjem niso uvrstili na dnevni red.

Delegati tudi niso pritrdili predlogu Pavla Ocepka, da bi z dnevnega reda umaknili osnutek, odloka o razglasitvi Arboretuma Volčji Potok za spomenik oblikovane narave, češ da je v nasprotju z ustavo in zakonom. Osnutek odloka so nato tudi obravnavali in sprejeli.

Med razpravo o uresničevanju sklepov skupščine je Nade Škarja opozoril, da bi moral v postopku za sprejem novega zazidalnega načrta za Novi trg izvršni svet odigrati bolj aktivno vlogo. Sodeloval naj bi pri ugotavljanju interesa občine na tem območju. Sedaj pa je, kot so dejali, preveč le v vlogi razsojevalca med interesi krajanov Novega trga in Graditeljem. Izvršni svet naj bi zato čimprej obravnaval programske zasnove zazidalne ureditve Novega trga, ki ga je pripravila delovna skupina.

Skupščina je s precej dopolnitvami sprejela odlok o ureditvi načrta Kamnik Center. Dr. Fedja Košir (FAGG Ljubljana) je dejal, da večina spornih zadev v Kamniku ne sodi v območje, ki ga pokriva odlok.

Sicer pa so pri izdelavi dokumenta vse pripombe, s katerimi so bili seznanjeni, upoštevali. Največ različnih pogledov še zmeraj izzivajo podzemne garaže

na Trgu prijateljstva in prizidek za občinsko hišo.

Tudi Marija Reba je bila mnenja, da bi bilo potrebno poiskati drugačno rešitev poti h garažni hiši (sedanja rešitev predvideva uvoz med Malograjskim dvorom in Tržnico).

Bistvo amandmajev k odloku, ki jih je predlagal Bojan Pollak, ki pa jih je kasneje povzel izvršni svet v svoje dopolnitve odloka, je v tem, da se v dokument točno zapišejo tudi vse rešitve, ki so bile podane, pa niso bile sprejete, in da se morajo načrtovalci posegov v prostor predhodno posvetovati z lastniki zemljišč in objektov.

Povedati je treba, da so nekateri delegati težko sledili odločanju o teh amandmajih, ker jih niso dobili v pisni obliki.

GASILCI SO SE POMERILI

V soboto, 6. junija, se je 96 gasilskih ekip (960 članov in članic) pomerilo v gasilskih in gasilskošportnih disciplinah na hipodromu v Komendi. Med nastopajočimi je bilo preko polovico (52 ekip) mladinskih in pionirskih, kar nas zelo razveseljuje, saj tudi iz teh podatkov lahko vidimo, da ima gasilstvo v Kamniku tudi za v prihodnje zelo trdne temelje.

V lepem sončnem vremenu so že ob sedmi uri zjutraj pričele gasilke in gasilci iz kamniške občine izvajati tekmovalne discipline. V pravem tekmovalnem vzdušju in ob glasnem bodrenju prijateljev so se ekipe pomerile med seboj v poznanoj gasilskih veščin in izurjenosti, pri čemer je zelo pomembno vlogo imela dobra telesna pripravljenost.

Rezultati:

Pionirji: 1. Kamnik, 2. Komenda, 3. Moste (17 ekip)
Pionirke: 1. Srednja vas, 2. Motnik, 3. Sela (9 ekip)
Mladinci: 1. Sr. vas I., 2. Sr. vas II., 3. Zg. Tuhinj (16 ekip)
Mladinke: 1. Srednja vas, 2. Kamnik, 3. Motnik (10 ekip)
Članice A: 1. Kamnik, 2. Križ, 3. Sela (5 ekip)
Članice B: 1. Srednja vas, 2. Križ, 3. Komenda (26 ekip)
Člani B: 1. Kamnik, 2. Križ, 3. Komenda (10 ekip)
Veterani: 1. Nevlje (1 ekipa)

Glede na število ekip iz posameznega gasilskega društva in uvrstitev ekip smo razvrstili tudi društva naše Občinske gasilske zveze po uspehu na tem tekmovalnem danu. Najuspešnejše društvo je bilo GD Srednja vas, drugo GD Komenda in tretje GD Kamnik.

Vsem najboljšim ekipam v posameznih skupinah so bili podeljeni lepi pokali, ki so jih tokrat darovali sponzorji.

Tokratnega preglednega občinskega tekmovalstva so se udeležila vsa društva Občinske gasilske zveze Kamnik, razen IGD Utok in GD Vranja Peč.

Za lepo uspešno občinsko gasilsko tekmovalstvo pa gre zahvala zanesljivosti tudi Konjenškemu klubu Ko-

skupščina je sprejela tudi osnutek odloka o spremembah odloka o ureditvi cestnega prometa, po katerem naj bi v odloku izpustili zahtevo, da je treba za ureditev prometa v Kamniku opraviti referendum. Delegat Bogdan Jamšek je postavil retorično vprašanje, če res ne želimo zvedeti mnenja ljudi o tem, kako naj bi bil urejen promet v Kamniku (gre zlasti za promet skozi stari del Kamnika).

Začasno poročilo o delu komisije za nezakonite posege v prostor so delegati sprejeli brez razprave in sklenili, naj komisija pod končno poročilo v oktobru letos. Med tem časom bodo sprejeti prostorsko ureditveni pogoji, na podlagi katerih bo mogoče precejšen del sedaj nezakonitih gradenj legalizirati. F. S.

menda, ki nam je za sobotno dopolne brezplačno odstopil hipodrom, in Gasilskemu društvu Komenda za pomoč pri organizaciji in skrbi, da tekmovalci niso bili ne žejni in ne lačni. Zato je bilo počutje vseh zelo prijetno. Seveda pa gre zahvala za uspešno prirediteljo tudi vsem, ki so kakorkoli sodelovali, še posebno pa tekmovalkam in tekmovalcem.

Na svidenje prihodnje leto!

Poveljnik OGZ: JOŽE BERLEC

Na avtocesti priključek pred Motnikom

Osnovni problem pri financiranju cest v Sloveniji je, da imamo premalo prometa. Zato je edina rešitev navezovanje na tranzitni promet, je bilo rečeno na razgovoru o poteku bodoče avtoceste Sentilj-Ljubljana-Koper preko območja občine Kamnik. Na povabilo predsednice IS so se ga udeležili predstavniki republiških ministrstev za promet in zveze, za varstvo okolja, republiške cestne uprave, republiški poslanci iz kamniške občine in predstavnik KS Motnik in Špitalič. Navzoči so poskušali dati odgovor na vprašanja, ali je sedanja trasa te ceste dokončna in kdaj je pričakovati njeno realizacijo.

Po izjavi republiških predstavnikov je trasa, ki teče od Ločice po Motniški dolini in po sedmih kilometrih preko predora pri Podlipovcu južno od Trojan, 3 km pred Blagovico, pride v Črni graben, dokončna. Niso pa mogli povedati, kdaj bodo ta del ceste dejansko začeli graditi.

Zato so zlasti predstavniki krajevnih skupnosti vztrajali, da bi sedanji 200 m široki rezervirani pas za traso čimprej zožili na vsaj 50 m. S tem bi omogočili kolikor toliko nemoten razvoj tega območja, ki ga ta rezervat poleg treh daljnovodov ovira že od leta 1977. Zavzeli so se tudi za to, da bi pred Motnikom izvedli priključek na avtocesto, saj bi to po svoje tudi prispevalo k pospeševanju turizma v naši občini. S.

Klub intelektualcev

O regionalni organiziranosti

Klub intelektualcev Kamnik smatra za smotno in potrebno, da posreduje svoja stališča o urejanju problematike prihodnje regionalne organiziranosti.

Seznajena z vsebino januarskega predloga Zakona o lokalni samoupravi, gradivom dr. Vrišerja o oblikovanju novih občin v republiki Sloveniji ter raznimi strokovnimi in drugimi zadevnimi zapisi, je pooblaščen skupina v sestavi:

– prof. dr. Mirko Klemenčič,
– prof. dr. Bogomir Koželj in
– prof. mag. Cene Matičič

prevzela nalogo, da na osnovi strokovne diskusije, debate in tehničnih argumentov sestavi prvo delovno gradivo in ga predloži IO KI v obravnavo.

Po dveh naknadnih obravnavah so bila sprejeta stališča in mnenja, ki jih posreduje v naslednjem besedilu.

1. Ugotavljamo, da vsebina Predloga zakona o lokalni samoupravi NE ustreza sodobnim zahtevam regionalne in smotno koncipirane lokalne samouprave. IO KI meni, da so vsebine vseh poglavij tega zakonskega predloga še vedno le tipično ponavljanje stališč polpretekla dobe.
2. Stojamo na stališču, da mora sleherna regionalna reorganizacija že v načelu sloveti na potrjevanju SLOVENSKE IDENTITETE IN TRADICIJE.
3. Izhajajoč iz prakse že doseženega in uveljavljenega, lahko vsaj za Kamnik trdimo, da je sedanja regionalna ureditev kamniškega območja REALNO OPTIMALNA.
4. Sleherne hitenje in prehitovanje je spričo DOLGOROČNEGA značaja celotnega projekta nevarno in škodljivo početje.
5. Dvomimo, da bi se še pred koncem tega desetletja lahko sporazumeli o tistih najoptimalnejših elementih, ki bi bili sprejemljivi za slovenski prostor v celoti.

Konkretna stališča IO KI do že objavljenih besedil, različnih predlogov in javno izraženih stališč in predlogov pa so naslednja:

1. Strinjamo se s temeljnim predlogom o uvedbi TREH RAVNI UPRAVE v Sloveniji, s tem da bi kraj kot širša lokalna samoupravna skupnost postal tudi nosilec in izvajalec prvostopenjskih državnih funkcij.
- ★ Prepričani smo, da moramo, preden bomo oblikovali nove, širše lokalne skupnosti (okraje), ugotoviti temeljna merila, s katerimi bi, ob upoštevanju zgodovinskih, kulturnih, gospodarskih in prostorskih danosti, mogli uresničiti verjetne in možne smeri prihodnjega razvoja in s tem tudi najbolj racionalno oblikovanje okraja.
3. Upamo si trditi, da za oblikovanje okraja KAMNIK-DOMŽALE-LITIJA ni racionalnih meril, ki bi zadovoljivo utemeljevala ta konstrukt. Življenjski, bivalni in drugi splošni interesi prebivalcev Litije so po našem videanju primerno orientirani v prostor Posavja, in le za marginalna obrobja te občine bi se kvečjemu dala predpostavljati določena navezanost na sedanjo občino Domžale.

Vzroki, ki so vodili nemško okupacijsko administracijo, da je Litijo vključila v okraj Kamnik, so bili politične in vojaške narave.

Tudi medobčinska skupnost Kamnik-Domžale-Litija iz sedemdesetih let ni nikoli zadovoljivo zaživel.

4. Lahko bi se strinjali s predlogom, da se oblikujeta dva nova okraja, in to:

Okraj KAMNIK Okraj DOMŽALE

Takšna varianta je obstojna, izpolnjuje kar lepo število kriterijev iz 2. točke, in možno jo je utemeljeno zagovarjati s številnimi argumenti. To varianto ocenjujemo tudi kot praktično, saj je možno nedvoumno pritrditi oceni, da sta se (možna) tako občina Kamnik kot občina Domžale po prenehanju okraja Kamnik v petdesetih letih zadovoljivo hitro in uspešno ter primerno avtonomno razvijali tako v lokalni samoupravi kot tudi na področju prvostopenjskih državnih funkcij.

5. Gledana z optike racionalnosti, smotrnosti in zlasti perspektive razvoja, pa je po našem videanju SPORNA, saj:

- a. Ne pomeni nič drugega kot uniformno preimenovanje sedanje občine Kamnik in občine Domžale v okraj Kamnik in okraj Domžale.
- b. V ničemer ne prispeva k naporom republike Slovenije glede razdelitve Slovenije na regije srednje ravni.
- c. Pomeni celo določeno zavoro v gospodarskem in kulturnem razvoju obeh sedanjih občin, zadrževanje sedanjega stanja in eo ipso tudi postopno izgubljanje dinamike, ki jo nudijo že sedaj uveljavljene nekatere skupne službe, skupne dejavnosti in skupne ustanove, zlasti pa dopolnjuječe se komparativne prednosti tako Domžal kot Kamnika.

6. Prepričani smo torej, da je v sedanjih razmerah kot optimalno rešitev mogoče smatrati oblikovanje KAMNIŠKO-DOMŽALSKEGA OKRAJA. Glede na tradicionalni in poleg tega še trdoživi antagonizem obeh središč tudi menimo, da novega okraja ne kaže poimenovati okraj KAMNIK niti okraj Domžale ali okraj Kamnik-Domžale, pač pa KAMNIŠKO-DOMŽALSKI OKRAJ.

To poimenovanje ponujamo iz dveh razlogov, in to:

- da bi se izognili trdoživosti antagonizma obeh središč;
- da bi ponudili poimenovanje okraja po dveh, sicer zaključenih in obstojnih, a na določenih predelih že popolnoma strnjenih področjih.

7. Iz gradiva dr. Vrišerja je razvidno, da so predložene tri variante upravno-politične razdelitve Slovenije, in to:

- Razdelitev na 25 regij
- Razdelitev na 12 regij
- Razdelitev na 8 regij

Predloga, ki bi upošteval možnost oblikovanja »kamniško-domžalskega« okraja, v tem gradivu ni.

8. Ker menimo, da je zamisel o »kamniško-domžalskem« okraju najbolj stvarna varianta, predlagamo, naj Skupščina občine Kamnik imenuje posebno polnomočno strokovno-politično ekipo z naslednjo nalogo:

- Da se bo spoznala z vsemi »pro et contra« argumenti glede oblikovanja »kamniško-domžalskega« okraja.
- Da se bo kot polnomočna skupina meritorno zavzemala za uresničitev postavljenega cilja.
- Da bo koordinirala svoje delo s podobno ekipo občine Domžale.

9. Glede osnovnih meril, omenjenih v 2. točki, smatramo za potrebno opozoriti zlasti na naslednje posebnosti:

mag. C. MATIČIČ
(se nadaljuje)

Poročilo komisije za pregled gradnje telefonije

Od kod denar za dokončanje?

Kljub pričakovanju nekaterih, da bo s sprejemom poročila o ugotovitvah komisije občanov za preveritev poslovanja v zvezi z izgradnjo telefonskega omrežja v občini skupščina rekla zadnjo besedo, le ni bilo čisto tako.

Razprave o tej pereči problematiki, ki je bila obravnavana proti koncu preko sedem ur trajajoče seje občinske skupščine 17. junija se je udeležilo tudi okrog 20 naročnikov telefonov, ki so sodelovali tudi v razpravi.

Mirko Strmšek, dipl. ing., je kot predsednik komisije pred začetkom razprave predložil predsedniku občinske skupščine Maksu Lavrincu

seznam s tristo podpisi naročnikov telefonov, ki so podprli poročilo komisije in predlog sklepov, ki jih je le-ta predlagala skupščini.

V dokaj vroči in polemični razpravi, ki se je začela z različnimi nagibanji o odgovornosti predsednika upravnega odbora sklada Milana Windschnurerja, je bil govor zlasti o razlogih za sklepanje vedno novih sporazumov in pogodb s Pošto za spreminjanje števila priključkov, o mnenju, ki naj bi ga k poročilu dal izvršni svet, vendar ga ni dal, o pogojih, pod katerimi bi celotno poslovanje v zvezi z gradnjo omrežja prevzela komisija.

Ker je upravni odbor sklada stavbnih zemljišč predlagal skupščini nekatere drugačne sklepe kot komisija, je predsednik skupščine

predlagal, naj predstavniki predlagateljev sklepov in izvršnega sveta ter predsedstva skupščine uskladijo predloge sklepov, o katerih bo skupščina glasovala.

Na tej podlagi so delegati sprejeli poročilo komisije skupaj s pripombami in dopolnitvami upravnega odbora sklada. Sklenili so tudi, da se vse pristojnosti, ki jih je imel doslej upravni odbor sklada stavbnih zemljišč, poverijo komisiji, ki bo v prihodnje delovala kot delovno telo sklada.

Skupščina je tudi naložila upravnemu odboru sklada, da napravi popis vseh obveznosti in nedokončanih del ter zagotovi komisiji vpogled v celotno dokumentacijo.

Na podlagi odločitve skupščine naj upravni odbor sklada preveri,

če je možno ugotavljati tudi pravno odgovornost za potek izgradnje in financiranja te naložbe.

Upravni odbor sklada naj preveri tudi možnost za prekinitve pogodb med skladom in SKG za izvajanje poslov v zvezi s to investicijo.

Zataknilo pa se je pri predlogu sklepa, kako pridobiti dodatna sredstva za dokončanje del, pri katerem je komisija občanov vztrajala. Po predlogu komisije naj bi se manjkajoča sredstva v znesku okrog 74 milijonov tolarjev zagotovila na dva možna načina. Po prvem naj bi pošti prodali po povprečni ceni 44.000 SLT ustrezno število priključkov, po drugi iniačiji pa naj bi sklad stavbnih zemljišč zadržal ustrezno število priključkov v skladu z deležem lokalnih oziro-

ma občinskih sredstev, ki bi jih kasneje prodal in tako zagotovil denar za dokončanje del.

Pri tem predlogu so bili delegati različnega mnenja, čeprav so vsi smatrali, da bo denar za dokončanje na nek način treba zagotoviti. V tem pa je jedro problema, so dejali; sklad pravi, da je treba dodatno obremeniti naročnike, komisija pa predlaga prodajo priključkov, za katere še ne vemo, če so res naši, so dejali. Ena od možnih rešitev, ki so jo omenjali, bi bila zadolžitev v občinskem proračunu, vendar bi moralo biti vračilo posojila s prodajo priključkov res zagotovljeno.

Drugi so spet predlagali, da se je treba o tem še pogajati s pošto. Na temeljno vprašanje, kaj je bil pravi vzrok, da je bila investicija tako visoko prekoračena, pa nihče ni dal jasnega odgovora, je dejal delegat Bogdan Jamšek.

Da je delegatom marsikaj ostalo še nepojasnjeno in nerazumljivo, je

pokazalo tudi glasovanje o »spor-nem« predlogu komisije. Za predlog je glasovalo le 6 delegatov, kar 18 pa se jih je vzdržalo. Medtem ko pa so z večino glasov navzočih sprejeli sklep, ki ga je predlagala komisija, da se na PTT omrežje takoj priključijo naročniki, ki imajo tehnično možnost in so poravnali povprečno vrednost priključka, ugotovljeno na dan 19. 12. 1991.

Na koncu je vsekakor treba pritrditi predsedniku občinske skupščine, ki je izrekel priznanje komisiji za njeno vztrajno delo, saj ni bilo lahko med kopico papirjev in različnih podatkov ter izjav izbrskati kar nekaj zelo barvitih kamenčkov v mozaiku te naložbe, ki ga bo treba seveda še dokončati.

F. SVETELJ

OGLAŠUJTE
V KAMNIŠKEM
OBČANU

O jari kači kamniške telefonije

Bodo naročniki preskočili oviro

in globoko segli v žep po denar, ki ga Sklad stavbnih zemljišč občine Kamnik še zahteva po dokončnem obračunu telefonskih priključkov?! Zadeva seveda ni tako preprosta. Ne samo zaradi praznih žepov, ampak tudi zato, ker 4200 naročnikov ni dolžno plačati razvoja kamniške telefonije za več desetletij naprej.

Če je bila odločitev Sklada in občine Kamnik še tako dobronamerna, ni bila dovolj pretehtana. Če je že imela pred očmi razvoj in blagor prihodnjih generacij, bi morala poiskati vire financiranja v občinskem zaključju. Čisto verjeti je, da je ta prazen. Ampak o tem bi morali razmišljati takrat, ko so načrtovali razvoj telefonije. Kar je »evropskega« ni nič poceni, število možnih priključkov na prebivalstvo v Kamniku pa je čisto blizu evropskega povprečja.

Pojasnili in poročila Pošte so BP. Vse teče po črkah in številkah, zapisanih v sporazumih s Skladom. Odstopanj ni; tudi ne od časa, ki ga je Pošta ponudila za pregled dokumentacije v njeni hiši. V znak dobre volje bi lahko popustila in dovolila pregled dokumentacije v popoldanskem času, kot to Komisija občanov želi (zaradi svojih delovnih obveznosti). Toda ne, vztraja pri svojem, zato pri naročnikih vzbuja privlačljivo »hudobijo«, naj bi se ukvarjala le s svojo osnovno dejavnostjo – lepljenjem znamk in raznašanjem pošte. Ne bo mačji kašelj od novega leta 1993 razpolagati ne le s »svojimi« – 1903 priključki, ampak tudi z vsemi neizrabljenimi od Sklada in seveda tudi vsemi »možnimi« (od števil 6103 do 7400). Torej bi Pošta morala popustiti, ne le v znak dobre volje, ampak tudi zaradi bodočega trženja s telefonskimi priključki.

Tudi sofinanciranje objekta pošte na Bakovniku se zdi sporno. Koristne površine, namenjene telefoniji, je le za okoli 10%, vsa druga je namenjena drugi dejavnosti – pisemsko pošti, bančni in upravnici. Zakaj torej toliko sredstev iz žepov telefonskih naročnikov, še posebno tistih iz Motnika, Tuhinjske doline in Stranj, ki svoje pošte že imajo? Če bi Sklad res umno in gospo-

darno ravnal s sredstvi naročnikov, potem bi jih v času od 30. 7. do 28. 9. 1987 ne vlagal v objekt pošte (in tako sofinanciral kar 56% objekta), ampak v omrežje. Pa tudi stroškov obresti od najemanja kreditov kamniških podjetij bi ne poravnal iz njihove vreče.

Ker predstavlja kamniška investicija kar 38% vseh novih naročnikov, ki so se v zadnjih petih letih vključili v združevanje sredstev za izgradnjo telefonije v Sloveniji, je pravzaprav žalostno, da so naročniki tako osamljeni pri razreševanju problemov kamniške telefonije.

Kdo bo kriv, če moja krava crkne?

Bog obvaruj, da bi stare kamniške hiše izgubile fasadno »obleko« zaradi telefonije. Mogoče pa bi si jo obvarovale, če bi žične telefonske spake »potegnili« po notranjih stenah fasad?! In dela bi se lahko nemudoma nadaljevala v strogem centru mesta?! Tudi Kamniško Bistrico z vodostajem vred bi mogoče »prelisičili« z izvedbo premostitve!?

In kaj ter kdo se skriva za »pojnim« dovoljenjem za prekop zemljišča v Tunjicah? Nikakršen bav-bav, ampak le Franc Sitar, eden izmed »jezinih« naročnikov, ki v zadevi dovoljenja za prekop zemljišča sploh ni jezen. Dobrodušno ponuja svojo zemljico, vendar le pod pogojem, da dobi telefonski priključek takoj, ko bo to mogoče. Po pogodbi s Skladom je namreč že zdavnaj poravnal vse obveznosti; tiste, ki mu jih je Sklad izračunal leto dni po preteku pogodbe, pa mu bo naložilo Sodišče (če bo tako odločilo) kot vsem drugim, ki na izračun dodatnih stroškov (z vsemi napakami vred) – ne pristajajo.

Za zaključek, ki ni zaključek zgodbe o jari kači kamniške telefonije, sodi ogorčenje krajana iz Tunjic: »Po vsem tem, kar sem slišal in videl, je to politični problem občine. Ker se tega odgovorni ne zavedajo, naj župan odstopi, vlada pa pade! In kdo od teh mu bo lahko odgovoril?« Kdo bo kriv, če moja krava crkne, pa bi tega treba ne bilo, če bi imel doma telefon?«

IVANA SKAMEN

Vseslovenska akcija

Čisti zobje ob zdravi prehrani

V zadnji polovici maja so po vsej Sloveniji potekale zaključne prireditve na temo: AKCIJA ZA ČISTE ZOBE OB ZDRAVI PREHRANI. Osrednja zaključna prireditev je bila v Ljubljani 28. maja.

Akcija je bila rojena v zobni ambulanti na Osnovni šoli Kette Murn v Ljubljani pred 10 leti. Zobozdravnica prim. dr. Tatjana Leskovšek Denišlić je želela na enostaven, cenen in nevsiljiv način nekaj narediti za boljšo ustno higieno naših osnovnošolcev od 1. do 4. razreda. Gre za trikrat mesečno testiranje čistosti zob petim naključno izbranim učencem posameznega razreda.

Akcija je dobila smiselno nadgradnjo, ko je krmilo sekcije prevzel prim. dr. Janez Vrbošek. S skupnimi močmi otroke učijo, da bodo imeli popolno ustno higieno samo z redno uporabo pravilno izbrane zobne ščetke, zobne nitke ter zobne kreme, in bodo samo tako ob zdravi prehrani lahko tekmovali v akciji za čiste zobe. V akcijo zo-

bozdravstveni delavci vse Slovenije vlagajo svoje znanje, entuziazem in dobro voljo ter veliko prostega časa. Gre za enostavno izvedljiv način tekmovanja, lahko merljiv učinek motiviranja in zanemarljive materialne stroške. Tudi širša skupnost naj bi k temu prispevala, kajti bolje je preprečevati kot pa zdraviti.

Ker samo zdravje zob, zlasti pri najmlajših, ni zadosten motivacijski razlog, organizirajo za zmagovalce prikupne zaključne prireditve po vsej Sloveniji. Generalni sponzor tovarna Lek, oddelek Kozmetika, nagraduje zmagovalce z zobnimi kremami; Sanolabor jim pokloni kompletne zobne nitke DEN, Kolinska prispeva žvečilne gumije brez sladkorja, Fructal natisne vsako leto plakate, ki jih v razredih uporabljajo za vpisovanje doseženih rezultatov, Ljubljanske mlekarne pa pripravijo na osrednji prireditvi v Ljubljani vzorčno malico.

Na priznanjih Stomatološke sekcije izpišejo poleg nazivov razredov še ime razrednika, saj brez pomoči učiteljev njihovo delo nemalokrat izvedeni.

Kamniški osnovnošolci so v akcijo vključeni že sedem let. Zoboz-

Droge v Kamniku (II.)

Pogovor s psihiatrinjo dr. Zdenko Cebašek Travnik

Kdo je zasvojen?

Za določitev zasvojenosti obstajajo točno določeni kriteriji, ki so mednarodno klasificirani pri Mednarodni zdravstveni organizaciji (WHO). O odvisnem človeku govorimo takrat, ko izpolnjuje točno določene kriterije, ne pa, če ga enkrat vidimo pijanega ali pod vplivom drog. Zasvojenost je stanje, ki se razvija postopoma, se spreminja in nosi s seboj določene posledice.

Ali se ljudje zavedajo, da postajajo oziroma da so že odvisni?

Dejstva, da postajajo odvisni, se ljudje ne zavedajo. Šele, ko so že odvisni, se deloma zavedo svojega stanja. Pri alkoholikih je to ponavadi takrat, ko ugotovijo, da jutraj potrebujejo obrok alkohola, podobno pa je tudi pri intravenoznih narkomanih. Kakšno je stanje v Sloveniji?

Točnih epidemioloških podatkov ni, obstajajo pa študije o posameznih delih prebivalstva, kot so na primer ankete med ljubljanskimi srednješolci ali intravenoznimi narkomani na obali, na žalost pa nimamo nobene ustrezne študije, ki bi pokazala, koliko ljudi v Sloveniji je odvisnih od alkohola. Obstajajo neke sheme, metodologije izračunavanja, kjer se na podlagi števil umrlih za jetrno cirozo sklepa o številu odvisnih od alkohola, podobno kot se po številu umrlih intravenoznih narkomanov sklepa o številu obstoječih narkomanov (Na enega mrtvega narkomana pride približno štiristo obstoječih, medtem ko število odvisnih od alkohola krepko presega število stotisoč). V čem je bistvo problematike?

Eno je problematika, ki jo priznava družba, drugo pa je problematika, ki jo priznava posameznik. Trenutno je pri nas problematika, ki jo priznava družba, usmerjena na nelegalne droge, v nemi pa pušča oziroma pozablja alkohol, tobak in tablete. Če pa pogledamo škodo, ki jo droge povzročajo, vidimo, da je pri legalnih drogah mnogo mnogo večja kot pa pri nedovoljenih. Razmerje v Sloveniji je gotovo 100:1 ali pa še več. Se pravi, da na sto odvisnih od alkohola pride en intravenozni narkoman, ampak točnega podatka na žalost nimamo. Starši se neprimerno bolj boje, da bi njihov otrok prišel v stik z nelegalnimi drogami, medtem ko zanemarljivo škodljivost dovoljenih drog. Ali je razločevanje drog sploh smiselno?

Zakonsko ločevanje drog še obstaja, toda v praksi se vedno manj uporablja. Pri nas se kaznuje prodaja, gojenje in omogočanje uživanja mamil, ne pa uživanje samo. Se pravi, če vas dobi policija, ko kadite travo in pri sebi nimate nič več kot ta joint,

potem vam praktično ne bo nihče nič naredil oziroma naj ne bi, čeprav se na te male ribice pritiska, da bi se ugotovil izvor mamil.

Kar se tiče staršev; o tem sem že na več mestih govorila; naša družba je v bistvu v nekakšnem praznem prostoru brez izoblikovanih lastnih vrednot. Vrednote, s katerimi smo odrasli mi oziroma generacija vaših staršev, so bile nekakšne socialistične vrednote, za katere se je vsaj približno vedelo, kakšne so, zdaj pa prihajajo k nam, recimo temu, kapitalistične vrednote, ki jih ne prepoznamo oziroma se vanje ne znamo vklopiti. Enostavno ne moremo sprejeti, da je uspešen delavec, ki se v službi malo grebe, pozitiven lik. Nimamo jasno začetnih vrednot, kaj je v redu in kaj ne. Stare vrednote smo izgubili, novih pa še nismo postavili. Za primer vzemimo poštenost, ki je večkrat poudarjena, pravzaprav pa ne vemo, če je poštenost vrednota ali slabost posameznika. Zdjaj pogledjmo starše: starši so brez jasnih vrednot, ki bi jih posredovali svojim otrokom, otroci pa se ne znajdejo, in ne vedo, kaj je prav in kaj ne. Takšno je tudi ravnanje, saj starši ne vedo, ali je prav, da kadijo, ne vedo, ali je prav, da pijejo... Tu ne govorim o odvisnih, temveč o običajni rabi. Bistvo je v tem, da starši nimajo postavljenih norm, in jih zaradi tega ne morejo posredovati svojim otrokom.

Ali to pomeni, da so starši krivi za ravnanje svojih otrok?

To bi bilo rečeno preveč poenostavljeno, kajti to ni stvar krivde ali nekrivde, ampak gre za nekaj drugega: če se starši zavedajo, da delajo nekaj narobe in da lahko nekaj naredijo boljše, ter to popravijo, lahko ogromno koristijo svojemu otroku, če pa se starši zavedajo svojih napak, in jih kljub temu, da jih otroci opozarjajo nanje, ponavljajo, potem tu nekaj ni v redu. Če pa se zdaj vprašamo, kaj lahko od teh otrok pričakujemo, vidimo, da bodo le ti prenesli takšen dvoličen odnos na naslednjo generacijo. Tipičen primer takšnega dvoličnega odnosa je kajenje: Starši kadijo, ko pa s cigareto zalotijo svojega otroka, ga pretepejo, sami pa kadijo naprej. Kako naj se potem otrok pravilno odloči?

Kako naj se torej spreminijo? Se moramo zavedati škodljivosti?

Človek naj bi se že načeloma bal stvari, ki škodujejo, toda spremembe v človeku ne nastajajo na podlagi strahu, vsaj trajne ne. Spremembe nastajajo na podlagi pozitivnih odločitev, se pravi, naj bi vsak, ki bi hotel drugače, sprejel takšno pozitivno odločitev. Na primer: Ne, jaz ne bom kadil, temveč: Postal bom nekadilec in vse, kar je s tem povezano.

Kaj pa najpogostejši izgovor uživalcev drog, ki se sklicujejo na osebno svobodo in pravico do takšnega početja?

To je ena izmed neumnost, ki se pojavlja v naši družbi, ki še nima izoblikovanih vrednot. Na zahodu uživalci mamil uživanja mamil ne štejejo med človekove pravice. To s človekovimi pravicami nima nobene zveze, saj so najbolj nesvobodna bitja, kajti njihova svoboda je že zdavnaj šla, ker so zasvojeni, odvisni in zasluženi z mamil. Seveda pa se imajo pravico odločiti, da živijo pod vplivi mamil. Oni imajo pravico sami sebe pohabljeni, seveda pa so motivi za takšno početje različni.

Kaj svetujete staršem, ki ugotovijo, da je njihov otrok prišel v stik z drogo?

Ločiti moramo: enkratnik stik z drogo, eksperimentiranje z njo in odvisnost od droge. Če so odnosi v družini v redu, potem je enkratnik stik z drogo praviloma nenevar, ker otrok o prvem stiku z drogo staršem poroča in starši razumno ravnajo, ne zaženejo panike ter kaznujejo otroka za njegovo iskrenost, ampak se z njim znajo pogovoriti. V tem primeru stik z drogo ni preveč nevaren. Na bolj splozkem terenu so eksperimentatorji z drogo, ki pri prvi izkušnji niso bili sigurni, ter tipajo, kdo ima prav, ali zagovorniki ali pa nasprotniki drog. Če starši dobijo otroka v tej fazi, imajo še možnost, da preprečijo pot v odvisnost, vendar le s strokovno pomočjo. Dvomim, da bi starši sami mogli izpeljati tako, da bi njihov otrok prenehal eksperimentirati.

V fazi odvisnosti pa praviloma pet let od nastanka odvisnosti nimajo nobene možnosti, da bi karkoli storili. Vsi, ki se kasneje ukvarjajo s problematiko drog, svetujejo staršem in drugim svojim, kako preživeti ta leta od začetka odvisnosti do trenutka, ko se odvisnik odloči za zdravljenje.

To so tako imenovani ofenzivni ukrepi: zasvojenec se ne da denarja, pazi se na premoženje, prijavlja tatvine... ter prijavljanje, če se zasvojenec začne ukvarjati s preprodajo, kar je že tako blizu kriminala, da se cela situacija samo poslabšuje. Ko pa se otrok odloči za zdravljenje, pa naj mu starši zares stojijo ob strani v celotnem programu zdravljenja: če program zahteva, da se tri ali šest mesecev ne vidijo in slišijo, potem starši največ pomagajo, če ne izsiljujejo stikov, ter da, ko so stiki zaželeni, pridejo na dogovorjena srečanja. Ko se kontakt znova vzpostavi, pa moramo starši dejansko

pokazati svoja čustva. Tudi vse tisto, kar se je dolga leta nabiralo in kuhalo, da pokažejo, da imajo radi in kakšen obup jih je grabil...

Očitki torej ne pomagajo?

Očitki ne pomagajo pri nobeni stvari. To je kvečjemu prilivanje olja na ogenj. Treba je vzpostaviti nov čustveni odnos, ki ga odvisnik ponavadi ni bil sposoben. Na novo se je potrebno naučiti dajati in sprejemati čustva. Ne samo ljubezni, temveč tudi strah, sovraštvo, jezo in predvsem je potrebno ta čustva prepoznati pri sebi. Na žalost se ljubezen pri zdravljenju pojavi šele proti koncu.

Ali država tej problematiki posveča dovolj pozornosti?

Če ocenjujem zanimanje države v zadnjem letu, bi lahko rekla, da se država zanima za to problematiko, kar pa ne bi mogla reči za prejšnja leta. Kaj pa bo država resnično storila, bomo imeli možnost opazovati v prihodnjih letih. Treba je zagotoviti sredstva za zdravljenje odvisnikov, sredstva za izobraževanje kadrov ter proučiti sisteme, jih prenesti na našo populacijo in predvsem začeti delati.

Ali se država dovolj posveča preventivni dejavnosti?

Ne. Za preventivo pa naša država tudi v preteklosti ni storila kaj prida. Preventivni ukrepi morajo biti vsestranski, zajemati morajo vsa področja (gospodarstvo, kulturo, šolstvo, privatno življenje...), in imeti kontinuiteto, kar pomeni, da bi morala v šolah postati vzgoja zdravega življenja temeljni sestavni del vseh predmetov, kajti način življenja je lahko samo zdrav ali nezdrav.

Kam se lahko zasvojenec obrne po pomoč?

V Kamniku je v zdravstvenem domu psihiatrični dispanzer, drugače pa vsak narkoman lahko dobi ustrezne informacije v psihiatričnem dispanzerju na Njegoševi v Ljubljani, kjer se lahko z zdravnikom, ki je strokovnjak za te zadeve, pogovori in odloči, kako naprej.

Kam pa se lahko obrnejo starši?

Tudi starši imajo načeloma enake možnosti, najverjetneje pa bo v jeseni v Kamniku pričela obratovati posvetovalnica, ki jo bom vodila, in bo namenjena svetovanju svojim, ampak ne samo svojim odvisnim od mamil, temveč za vse bolezni odvisnosti. Tu bodo svoji dobili nasvete v zvezi s problemi, ki jih prinašajo bolezni odvisnosti, in informacije, ki jim bodo koristile pri nadaljnjem ukrepanju.

Hvala lepa!

IZTOK ČEBAŠEK

(se nadaljuje)

Prihodnjič:

Pogovor s preprodajalci in uživalci mamil

Dan kamniških planin

Planinsko društvo Kamnik je v soboto, 20. junija, odprlo obe svoji postojanki. Začenja se planinska sezona. Obiskovalci bodo v teh, pa tudi drugih planinskih postojankah našli zatočišče, prenočišče, prehrano, možnost okrepčila, predvsem pa se jim bo odprl gorski svet.

Obe postojanki bosta odprti tja do sredine oktobra in PD se nadeja letos bolj množičnega obiska, kot je bil v lanskem letu zaradi znanih razmer.

Že sedaj se na PD Kamnik pripravljajo na množično srečanje planincev na Kokrškem sedlu. DAN KAMNIŠKIH PLANIN, ki ga prireja Društvo vsako leto, bo letos na Kokrškem sedlu; sovpada pa z 99. obletnico aktivnega dela kamniških planincev.

Gorski vrhovi vabijo. Vsi, ki jih boste obiskovali z ljubeznijo, boste užili veliko prijetnega in enkratnega. Gorski svet je vreden vsega spoštovanja.

S. S.

VERA MEJAC

S seje IS

Bomo kmalu kurili s plinom?

Izvršni svet je na seji 16. junija kot najugodnejšega ponudnika za izdelavo projekta »Koncept energijske oskrbe občine Kamnik s podarjarko na plinifikaciji« izbral IB Elektro projekt iz Ljubljane.

Od dveh projektantskih podjetij, ki sta poslali ponudbe na raz-

pis, je samo omenjeno ponudilo zagotovitev polovice potrebnih sredstev iz republiških virov. Seveda se je izvršni svet zavzemal za primer, da tega denarja ne bi bilo, kar bi se kaj lahko zgodilo. Zatorej so sklenili, da bi moral ponudnik svojo ceno, ki znaša sedaj 5,5 milijona tolarjev, zmanjšati za 15 do 20 odstotkov. Ob udeležbi republiških sredstev

pa bi morala občina Kamnik prispevati le 2,75 milijona tolarjev.

Projektano nalogo je pripravil posebni strokovni odbor, ki ga vodi dr. Igor Janežič. Po njej bo celotno območje, ki bo pokrito s plinovodnim omrežjem, razdeljeno na štiri cone, in sicer: 1. Kamnik, 2. Šmarca, 3. Križ, Moste, Komenda in 4. Tunjice, Stranje in Godič.

V nalogi so tudi predvideli, da bo mreža plinovoda za posamične in za industrijske porabnike izdelana tako, da bo mogoča izvedba po fazah. Ob tem pa bodo morali projektanti upoštevati vse dosegljive vire energije v občini, ki zmanjšujejo onesnaženost

okolja.

Člani IS so menili, da bi morali biti bodoči porabniki plina čim prej seznanjeni s pogoji (zlasti je važna cena), pod katerimi se bodo lahko priključili na omrežje. To je pomembno tudi zaradi tega, da bi s to možnostjo računali že ob prvi menjavi toplovodnih kotlov. S tem bi si namreč prihranili dodatne stroške.

Vsekakor pa bo treba, kot so menili člani IS, najti način, kako tudi ekonomsko zainteresirati porabnike, zlasti lastnike stanovanjskih hiš, katerih kurišča zdaj najbolj onesnažujejo okolje, za to ekološko čisto vrsto kurjave.

F. SVETELJ

V spomin

France Mrhar

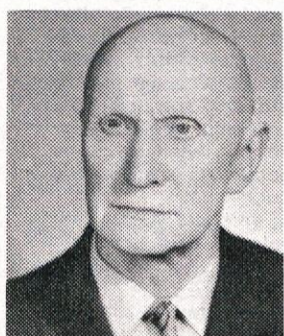
V sredo, 6. maja, smo se na kamniških Žalah poslovili od dobrega in spoštovanega znanca Kamnika Franceta Mrhara. Poslovili smo se od človeka, ki se je vse svoje življenje dobesedno razdal drugim. Njegovega odhoda ne bo mogoče zapolniti, ostala bo široka vrzel, ki jo bodo težko premagali zlasti filatelistični delavci.

Svojo življenjsko pot je začel 5. septembra 1911 v Lazu pri Planini na Notranjskem. V številni družini je bilo vedno preveč lačnih ust, vedno je manjkalo kruha. Ob trdem delu je dozoreval v klenega, poštenega in izredno delavnega človeka. Že mlad je moral za zaslužkom in kljub težki bolezni, ki ga je spremljala vse življenje, ni nikoli klonil. Znal je biti vztrajen in znal je ljubovati vsakodnevni težavi. V Kamniku si je ustvaril novi dom, svojo družino.

Izredno je ljubil naravo in zdravo okolje. Rad se je zadrževal v planinah. Bil je dolga leta aktivni član planinskega društva, prizadeven v turističnem društvu in še in še.

Kljub zahtevnim nalogam, ki jih je opravljal v času aktivnega življenjskega dela, se je z vsem srcem zapisal med filateliste. Zanj lahko rečemo, da je bil osrednja osebnost filatelistov na Kamniškem in eden prvih v Sloveniji. Znan je bil mnogo širše. Redne stike je vzdrževal s filatelisti širom stare Jugoslavije, komuniciral z mednarodnimi asociacijami filatelistov v Evropi, bil v stikih z drugimi kontinenti. Njegovega dela skoraj ni mogoče oceniti, saj je bogastvo tega tako obsežno, da bi zaslužilo še kaj več od teh skromnih besed slovesa.

Tajnik filatelističnega društva Kamnik je bil polnih 41 let. Zbral je ogromno dragocenega gradiva, vodil organizacijo društva. Skoraj ni bilo dneva, ko ga ne bi iskali filatelisti. Z mnogimi je sklepal

trajnejša prijateljstva, nikoli ni odklanjal nasvetov in pomoči. Filatelisti so prihajali k njemu kot na svoje domove.

Razvoju filatelije v Kamniku je vtisnil svoj pečat prav France Mrhar. Skrbel je da so v filatelistične vrste prihajali mlajši, sodeloval je pri organiziranju razstav, postavil spominske plošče slikarju Ivanu Vavpotiču sodeloval je tudi pri drugih akcijah.

Zelo rad je bil v naravi. Poznal je vse vrste gob in vedel za najboljše točke, poznal je mnoge gozdne sadeže.

Bolezen ga je v zadnjih letih vse bolj napadala, toda ni odstopal. Do zadnjih dni smo ga srečevali na rednih srečanjih filatelistov. Vedno je bil nasmejan in poln dovtipov in anekdot. Bil je družaben in vesel človek.

Franceta bomo kot marljivega človeka in pristnega prijatelja vsi, ki smo ga poznali, ohanili v spominu.

Njegovi albumi so se zapirali, za njim pa žalujejo mnogi. Rezultati njegovega življenjskega dela bodo vidni še dolgo.

Velika množica ljudi ga je spremljala na njegovi zadnji poti k zaslužnemu počitku. S sklonjeno glavo so se od njega poslovili, zavedajoč se, da ga, Franceta, skoraj ne bo mogoče nadomestiti.

Hvala mu za vse njegovo plemenito delo.

STANE SIMŠIČ

Kmetijstvo (4)

Kmetovanje in pridelovanje hrane z naravo

Pridelava koruze

Pri pridelavi koruze so pričeli že pred šestimi leti s prvimi biološkimi poskusi v Slavoniji, pri nas malce kasneje, pred tremi leti v okolici Brežic in Krškega. Pri tem je bil glavni namen, da bi z biološko metodo čim bolj izrabili notranje zaloge v zemlji, zlasti pa preskrbo z vodo, ki je najpomembnejša v zoritveni dobi (julija in avgusta meseca).

Najtežji in hkrati najpomembnejši je bil prehod na biološki način obdelave zemlje, saj je znano, da le-ta med drugim zahteva, da so obdelovalne površine čez leto pokrite, zastirte z zastirko in ne, da je zemlja čez jesen in zimo gola. Zaradi tega je bilo potrebno vso površino najprej zbranzati (s krožno in navadno brano), zatem je sledilo gnojenje, pri čemer so pri poskusih vso površino razdelili na pet skupin parcel:

- prva je bila negnojena,
- druga gnojenja z umetnim gnojilom (NPK – dušik, fosfor, kalij),
- tretja je bila gnojena s kompleksnim naravnim rudninskim gnojilom (KPMg – kalij, fosfor, magnezij),
- na zadnjih dveh je bil obema vrstama gnojil dodan hlevski gnoj.

Po gnojenju in setvi koruze v drugi polovici maja meseca je bila vsa površina pokrita z napol strohnelim senom do višine 10 cm, ki so mu glede na razpored posameznih skupin parcel dodali hlevski gnoj, NPK in KPMg in spet nanесли tanjšo plast trohnečega sena. Na tako pokritih površinah niso izvajali nikakršnih drugih ukrepov. S takšnim vzdr-

ževanjem tal po setvi koruze so bila opuščena vsa dela pri okopavanju, osipavanju koruze in zatiranju plevela s herbicidi. Pri tem je potrebno poudariti, da je bila zemlja tudi po spravlilu pridelka ves čas pokrita s strohnelo zastirko.

Za primerjavo naj navedemo podatek, da je bil dosežen najmanjši pridelek koruze na skupni parceli, kjer so gnojili z zastiranjem z natrohnelim senom brez rudninskega gnojenja, in sicer 7,7 tone suhega zrnja na 1 ha obdelovalnih površin. Nasprotno je bil največji pridelek, dosežen z uporabo KPMg – 13,8 tone suhega zrnja na 1 ha. Pri nas v Sloveniji znaša v povprečju dejanski pridelek okoli 14 ton suhega zrnja na 1 ha (seveda ob uporabi ogromnih količin umetnih gnojil in kemičnih zaščitnih sredstev), medtem ko se v nekaterih zahodnoevropskih deželah suče pridelek do 40 ton (Nizozemska, Švica) oz. je bil največji možni pridelek dosežen v severni in zahodni Franciji (celo do 80 ton suhega zrnja na ha obdelovalnih površin).

Pridelovanje krompirja

Podoben poskus kot pri koruzi je bil izveden tudi pri pridelovanju krompirja. Tudi tu so pred sajenjem vso površino pognojili na pet načinov (brez gnojenja, z umetnim gnojilom in kompleksnim naravnim rudninskim gnojilom brez dodatka hlevskega gnoja oziroma z njim). Sledilo je sajenje – polaganje krompirja na površino zemlje, ne da bi ga prej vkopali v jarke (razdalja sajenja – med vrstami 60 cm, v vrstah 30 cm), zastiranje z napol natrohnelim senom do višine 10 cm, glede na razpored posameznih skupin parcel so bili dodani hlevski gnoj, NPK in KPMg, nakar je sledilo ponovno prekrivanje z natrohnelim senom in gnojenjem.

Pri površinskem sajenju krompirja se opušča priprava zemlje za sajenje, prvo in drugo okopavanje in osipavanje krompirja in uporaba pesticidov za zatiranje plevela in škodljivcev (koloradskega hrošča). Položeni krompir, prekrit z natrohnelim senom, se je normalno razvijal, bil bujne rasti vse do jeseni, vegetacija krompirja je trajala res da mesec

dlje kot na sosednjih krompiriščih, kjer so krompir gojili na običajen način (sajenje v jarkih, okopavanje, osipavanje), kar pa je na drugi strani zvečalo njegov pridelek. Krompir je bil po teh poskusih čist, zdrav, zelo dobre kakovosti, brez znamenj bolezni in spremenjenih oblik.

Tako pridelan krompir je dal brez posebnega gojenja, prekrit samo z natrohnelim senom, povprečni pridelek 2,6 vagona na ha obdelovalnih površin, medtem ko je bil najboljše pridelke na tisti parceli, gnojili s kompleksnim naravnim gnojilom (KPMg), 3,9 vagona, kar je toliko kot pri običajnem industrijskem načinu pridelave hrane pri nas. Pri tem se je pokazalo, da so bili pridelki, doseženi z gnojenjem NPK in KPMg brez dodajanja hlevskega gnoja, večji od tistih, gnojenih z istim gnojilom, vendar v kombinaciji s hlevskim gnojem (razlog je v tem, da hlevski gnoj pod natrohnelim senom ne razpade popolnoma in zato njegovo delovanje med vegetacijo ni prišlo do polnega izraza).

HOSTNIK JOŽE
ZELENI KAMNIKA

Domača programska oprema

Amebis — zvezda na programskem nebu

Na celjskem sejmu smo zaprosili za pogovor direktorja zasebnega podjetja Amebis z Duplice, ki se ukvarja z razvojem programske opreme. Pogosto pojavljanje na sejmi v zadnjem času je bilo povod za pogovor z direktorjem podjetja Mirom Romihom, ki nam je razgrnil strategijo in načrte podjetja.

Amebis se ukvarja predvsem z razvojem lastne programske opreme, programske opreme po naročilu in računalniškimi inženiringom naslovih. Poleg tega sodelujejo še pri nekaterih pomembnih projektih, katerih nosilci so druga podjetja iz Slovenije in tujine (tu gre npr. za avtomatizacijo pisarniškega poslovanja za občine, računalniška podpora novim slovarjem Državne založbe Slovenije, vodenje elektroenergetskih procesov...). Pri lastni programski opremi posvečajo največ pozornosti programom, specifičnim za slovensko tržišče, saj obstajajo področja, ki jih ne morejo pokriti niti najzmogljivejši programi tujih programskih hiš. Tu izstopajo programi za besedno in skladniško analizo v slovenskih besedilih, med katerimi je najzmogljivejši program BesAna, ki je edini pravi slovnčni pregledovalnik v slovenskem prostoru. V ta program je vloženih več let dela celotne skupine, ki je sodelovala z večjim številom zunanjih sodelavcev, predvsem z ljudmi s Filozofske fakultete in Inštituta za slovenski jezik pri SAZU. Gre za program, ki

nam pomaga odkrivati in popravljati napake v slovenskih besedilih na računalniku.

V sklopu programov za besedno in skladniško analizo pa namenijo tržnišču uBesAna in pBesAna, ki sta manj zahtevna ter zato namenjena širšemu krogu uporabnikov.

Drugo področje, s katerim se v večji meri ukvarjajo, pa je nadzor in vodenje industrijskih in elektroenergetskih procesov. Tu gre za edini doma razviti sistem za vodenje velikih sistemov, kakršen je npr. distribucija Elektro Gorenske.

Na obeh področjih dela približno 20 ljudi, ki jim pri delu pomagajo večje število zunanjih sodelavcev. Večina gre za ljudi z visoko ali višjo strokovno izobrazbo ter študente s področja računalništva in informatike.

Za razliko od velike večine drugih podjetij s področja računalniške programske opreme, ki se ukvarjajo izključno s prodajo programov tujih proizvajalcev, se je podjetje Amebis lotilo predvsem razvoja lastnih programskih rešitev, ki jih tuji proizvajalci ne morejo ponuditi, domači pa se podobnih problemov ne lotevajo bodisi zaradi neprofitabilnosti razvojnega dela ali pomanjkanja ustreznega znanja.

Splošna gospodarska kriza naše mlade države se odraža tudi na našem tržišču, tako da celotna večina skupine, ki je sodelovala z večjim številom zunanjih sodelavcev, predvsem z ljudmi s Filozofske fakultete in Inštituta za slovenski jezik pri SAZU. Gre za program, ki

potencialni kupci programov se zato večinoma ne zavedajo truda in časa, vloženega v razvoj programa, saj prepogosto neposredno primerjajo strojno in programsko opremo. Pri primerjanju se zagledajo v strojno opremo, ki se jim zdi neskončno draga, medtem ko jim je programska oprema le nekakšna »pisarija«, za katero je potrebno le znanje tipkanja in nekaj besed, ki jih računalnik razume.

Prav v tem pomanjkanju računalniške kulture in prepogosto nestrokovnem odločanju za programe vidijo Amebis nekakšno vrzel na področju razvoja lastne programske opreme v slovenskem prostoru, ki razvijalcem sicer kratkoročno ne prinaša velikih finančnih uspehov, vendar pa je dolgoročno to edina razvojna smer, ki bi nam lahko obdržala korak z razvitim svetom.

V Amebisu vidijo prihodnost v nadaljnjem izpopolnjevanju obstoječih programov, hkrati pa že razvijajo nove programske produkte, ki bodo že v kratkem razširili njihovo ponudbo. Poleg tega pa želijo z agresivnejšim pristopom na tržišču povečati prodajo ter si s tem zagotoviti potrebna finančna sredstva za razvoj novih produktov, kamor sodi npr. tudi elektronski slovar za prevajanje v tuje jezike in iz njih.

Direktorju podjetja smo zaželeli še veliko sreče pri njihovem prodoru na tržišče in mu izrekli priznanje za že dosežene uspehe na področju računalništva.

IZTOK GRILC

Prva zavzeta postojanka na Slovenskem

V letu 1992 se spominjamo več pomembnih obletnic iz časa okupacije. Za Kamniški bataljon je pomemben 16. junij 1942. Ta dan miniva 50 let, odkar je bila zavzeta in popolnoma uničena prva okupatorska postojanka na Slovenskem, ki je bila na Črncu. V njej je bilo 40 mož.

Oktober 1941 je bila na Golčaju razbita in uničena zadnja četa Kamniškega bataljona. Ostanek borcev se je bil primoran umakniti čez mejo na italijansko stran. Tam so sodelovali v sestavi Cankarjevega bataljona. Po dražgoški borbi pa je bila skupina 12 borcev poslana nazaj na kamniški teren z nalogo, da čimprej formira Kamniški bataljon. Skupino je vodil Matija Blej-Matevž.

Že v januarju 1942 je CK Slovenije poslal na kamniški teren Toma Brejca, inštruktorja CK in Naceta Strlekarja-Jožeta za sekretarja okrožja. Ta dva sta povezala teren in ga pripravila za vrnitev vojaške enote. In res, zaradi organiziranega terena se je konec marca 1942 na Veliki Lašni že formirala nova četa, ki je štela okrog 30 borcev. Zaradi dobre organizacije in vedno hujšega okupatorjevega terorja je število borcev naglo naraščalo. V začetku junija 1942 je četa štela že več kot 90 borcev. Zato smo se čutili dovolj močne, da začnemo z drznimi akcijami.

9. maja 1942 smo naredili napad na postojanko v Stranjah, jo zavzeli, zaplenili precej orožja in municije ter za nekaj ur osvobodili Stra-

nje. Ker nam je ta napad tako krasno uspel, se je v nas dvignila visoka morala. Ugotovili smo, da smo sposobni še kaj več. Takoj smo začeli zbirati podatke o postojanki na Črncu. Po napadu v Stranjah smo formirali bataljon. Za komandanta je bil imenovan dotedanji komandant čete tovariš Blej, za komisarja pa tovariš Mohar. Matevž je bil odlični vojaški strateg, znal je razporediti svoje moštvo, voditi borbo in seveda tudi s svojim junaškim zgledom vplivati na vse borce.

V takem borbenem vzdušju smo po večurnem boju zavzeli prvo sovražnikovo postojanko na Slovenskem. Te za tisti čas zelo drzne akcije so dvignile visoko moralo pri borcih kakor tudi med ljudstvom na terenu.

MIRKO-LADO PODBEVŠEK

AVTOŠOLA »AURORA« Komenda, Glavarjeva 80

Vse zainteresirane kandidate obveščamo, da se bo tečaj CPP začel 1. julija ob 19. uri. Prijave sprejemamo na tel. 841-236.

Vizija nekega mesta

Kakšen bo Kamnik v prihodnosti?

V zadnjem občanu je bilo objavljeno kar dovolj gradiva, po katerem pozoren bralec lahko sklepa, kakšen naj bi bil Kamnik v bližnji prihodnosti. Po množstvu idej, ki jih premlevajo strokovnjaki in laiki, Kamničani in Nekamničani, se mi je prikazala vizija mesta, ki bo zadovoljevala predvsem prebivalce Jedra. Na vstopih v Jedro bodo postavljena vrata iz kovanih rešetk. Ker pa vrata sama po sebi ne pomenijo nič, bo tekla od vrat do vrat, okrog in okrog mesta zid — kake štiri metre visok. Okrog zidu bi bil speljan jarek, tako da bi Bistrica dvakrat obkrožila Jedro, preden bi tekla spet naprej proti Savi. Preko Bistrice bi vodilo kakšnih tridesetdeset brvi, druge mostove bi seveda porušili, vključno tudi z obema mostovima na koncih Cankarjeve. Obvoz bi bil čez Nevlje in Mamutov most preko Mekinj v Godič. Po sredini Kidričeve in Medvedove ulice bi posadili lipe in bukke, po drugih pa bi postavili betonska korita in z nagelji okrašene protitankovske ovire. Osební promet bi potekal z rikšami ali pa bi gospodo iz Jedra prenašali v nosilnicah. S tem bi odprli brez števila novih delovnih mest.

Kako bi rešili problem kamniškega hotela? Treba ga je nemudoma požgati do tal in na tem mestu pričeti arheološka izkopavanja, ki bi lahko trajala nekako do sredine prihodnjega stoletja. Menda je starih črepih in opeke na tem območju dovolj. Nove hotele pa bi zgradili ob novem Zdravstvenem domu, kamor bi napeljali tudi toplo vodo iz Tuhinjske doline. S tem bi nastale Kamniške toplice, primerne predvsem za srčne bolnike, ki ne prenesejo vročine. Predvidena temperatura vode bi bila 14,5° C, kar je idealno za »zbrihtanje« po hudih sanjah.

Kako pa si strokovnjaki predstavljajo »nakup v Kamniku«? Povsem po najsoodobnejši evropski metodi. Ker gredo ljudje v večje nakupe zvečine s svojim avtom, je treba temu dejstvu posvetiti veliko pozornosti. Zato je nujno narediti v Podgorju in v Vočjem Potoku »parkirne žepce«, kjer bi vrli kupci pustili svoja vozila. Od tam bi jih s konjsko vprego prepeljali v Hotel Toplice, kjer bi lahko po nekaj dni izbirali, kaj bodo kupili. Kako? Po katalogu seveda. Nato bi jim naročeno dobavili s samokolnicami iz skladišč v bivšem Alpremu in Utoku preko brvi pri Mesnici, ki bi bila edina še primerna za tako hud tovarni promet. Ker so cene v Kamniku že po tradiciji nekoliko višje kot drugje, bi kupce po nakupu še enkrat brezplačno stuširali. Tako na novo oblikovano mesto seveda ne more obdržati svojega starega imena. Ker so preimenovanja zelo v modi, predlagam Schlegelburg ali Gläserstat.

Ker stanujem na žalost izven Jedra, seveda razmišljam tudi o tem, kakšna bo moja pot v druga, nesodobna in zaostala mesta. Zelo preprosta. Če imam avto parkiran v parkirnem žepu v Tunjicah, pridem peš do njega preko Žal v slabi uri. Zato imam od tam lep kolovoz do Komende in nato slabo cesto do Vodice. Tam se vključim na avtocesto proti Karavanškemu predoru in se lepo odpeljem.

O vrnitvi v svoj rojstni kraj pa sploh ne razmišljam.

ANTON VIDMAR

Razmišljanje

O kamniški pomladi

Pričetek pomladi smo v Kamniku proslavili posebej slavnostno — počasi, a zanesljivo se cestne luknje zalivajo z asfaltom, trava zeleni, kot bi jo gojili kje na panonski zemlji, zalivali z monsunkim deževjem in bi jo gredo tropsko sonce.

To pa še zdaleč ni vse; na avtomobilih (seveda tistih, katerih lastniki imajo dovolj bonov) se vse pogosteje pojavljajo tablice s kamniškim grbom (ki pa je žal nalepka, ki ob pranju avtomobila lahko odpade). Ko smo ravno pri jeklenih konjičkih — za povprečnega Slovenca (kar pa Kamničani na žalost ali na srečo še vedno smo) je vzdrževanje avtomobila izredno težko (ne toliko fizično kakor finančno).

Vsa svinjarija, ki jo je pozimi za nekaj dni pokrila sneg, je prav poseben znanilec pomladi; posebno še tokrat, ko smo lahko nekaj tednov »uživali« v dežju, ki je smeti lepo opral, da so vsaj na pogled bolj čedne (čednost je lepa čednost, saj prej pade v oči, kar pa pri smeteh ni posebej zaželeno).

Morda bomo v Kamniku poleti imeli tudi prireditev, posvečeno 500-letnici dogodka, ki je na veliko spremenil svet, predvsem pa Evropo. To je seveda obletnica Kolumbovega potovanja v Indijo; če pa je po nesreči trčil ob ameriško obalo, je to pač njegov problem, kot bi rekli otroci. Tako Američani nimajo prav nobene identitete, saj so le priseljenci — imajo pa denar, česar za Slovenijo ne bi mogel trdit, lahko pa trdim obratno, da imamo identiteto, in da nismo le podaljšek Evrope, ampak da smo Evropa tudi mi.

Na koncu bi opozoril še na pereč problem našega mesta — onesnaževanje zraka. Verjetno le malokdo ve, kje so viri za takšen zrak (po tako onesnaženem zraku ima probleme z letenjem tudi edini slovenski avio-prevoznik Adria, ki se zato Kamnika na daleč izogiba). Pomlad je tudi rešitev tega problema; iz individualnih kurišč se ne kadi tako pogosto kot pozimi; zato lahko na onesnaženi zrak mirno pozabimo (poleti bo zadovoljiv, jeseni boljši, naslednjo zimo pa sploh najboljši, saj večina izmed nas ne bo imela sreče, da bi sploh lahko iskali kurivo — cene nas bodo osredotočile na iskanje cenejšega kruha — poizkusite s črnim; je namreč cenejši in bolj zdrav).

Se o spremenjenem delovnem času poslovalnic Ljubljanske banke (tudi kamniške poslovalnice sodijo sem). Prav zanimivo je opazovati ljudi, ki se že vidijo napol zakopani v denarju, pa jim tako listek na vratih sploh ne vzbudi posebne pozornosti, dokler... dokler ne povlečejo vrat (vsaj na Bakovniku se vrata odpirajo navzven — verjetno, da človek lahko pri odhodu z nogo odrine vrata, ker je v rokah polno tolarških bonov). Ker se vrata ne odprejo, večina opazi listič (seveda je nalepljen na notranji strani), kjer je lepo pojasnjeno, da je banka odprta le od... do...

Navkljub vsem tem (ne)prijetnim zadevam pa je ob koncu pouka v srednjeveškem centru videti polno parčkov, ki se za našete probleme ne zmenijo. Pomlad jim pomeni veliko več kot le cvetoče ceste, travnate površine, polne smeti...

Dragi someščani — pomlad se bo kmalu prelevila v poletje, ki bo prineslo nove probleme...

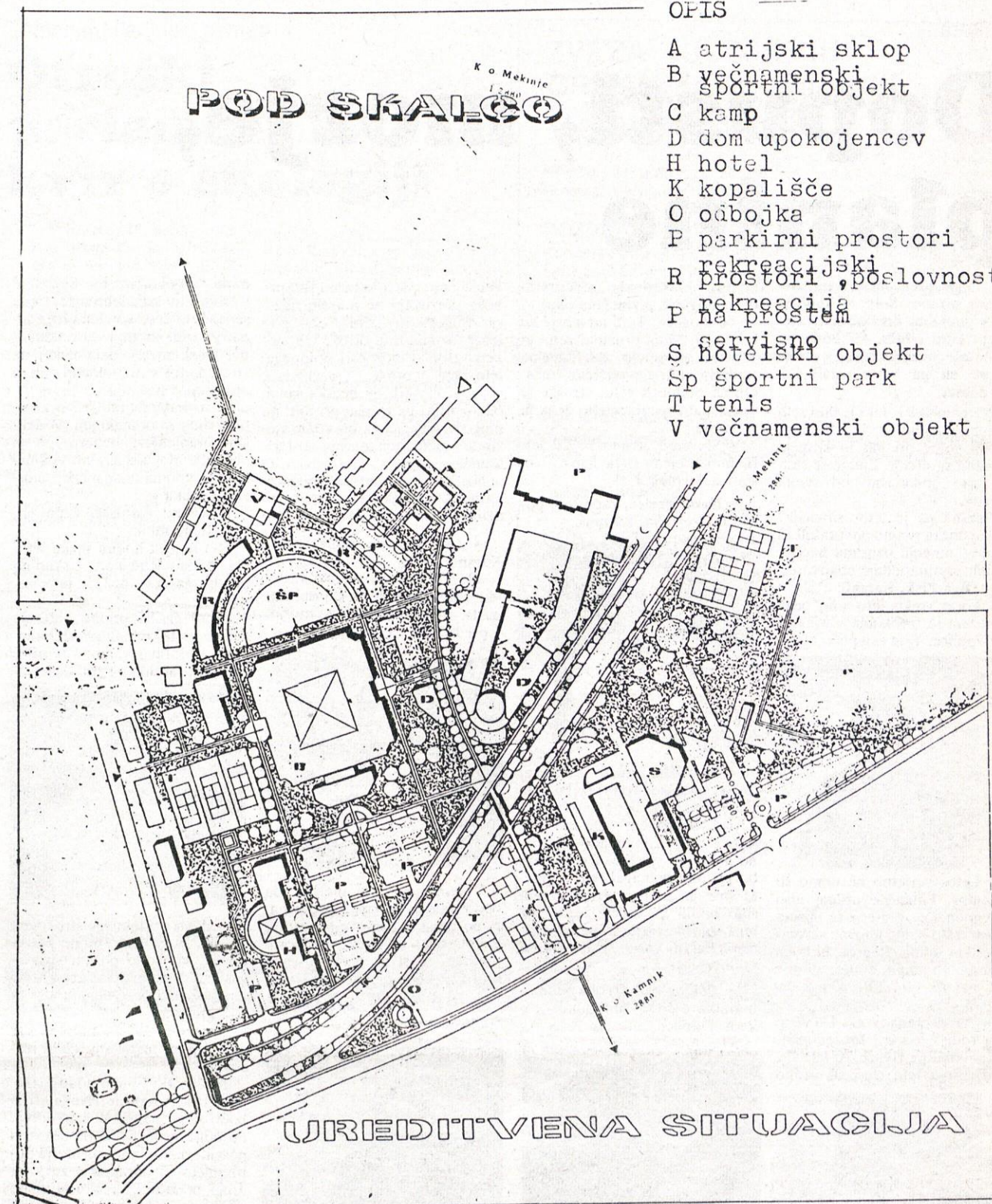
IZTOK GRILC

Protest občanov

Strup v stanovanjih

Krajani omenjenih ulic, ki stanujejo ob drevesnici Kočna Kamnik v času škropljenja že leta občutimo močan smrad, v katerem so zaznavni razni strupi. Ti so sicer namenjeni drevesnim škodljivcem, vendar smo njihove žrtve tudi bližnji sosede. Smrad, ki se širi ob škropljenju po naših vrtovih, zaznamo tudi v bivalnih prostorih.

Z vsjo pravico zahtevamo od inšpekcijskih služb, da se uvede ustrezen nadzor nad vsakim — predhodno najavljenim škropljenjem. Tudi mi bi radi svojim otrokom in vnukom ponudili zdrav korenček in drugo zelenjavo, ne da bi bili pri tem v skrbeh, da jih prav z njima

Koncept športno reacijskega razvoja ob Nevljici

Mesto Kamnik je bilo od nekdaj turistično mesto. V grobem ga časovno opredeljuje dve obdobji: čas od srede 70-ih let prejšnjega stoletja do prve svetovne vojne, ko se je mesto postavljalo kot klimatsko zdravilišče in obdobje po prvi svetovni vojni, ko postane mesto vsestransko letovišče. In prav fokus turistično zdraviliške in športnorekreativne dejavnosti je bil predel pod Bergantovo goro. Ugodna lega v stičišču dolin, neposredna bližina mesta, tako rekoč sredi mesta, pa vendarle povsem na samem sotočju obeh edino pomembnih rek v občini, vse to je dajalo čar tej lokaciji. Kurhaus, Keršmančev park, Prašnikarjev park, kopališče na Nevljici, športni park ob njem, to je tradicija tega območja. Ljudje so vedeli, kje je lepo, in pomembni moške so z veseljem tod okoli postavljali svoje vile. Ne nazadnje, tudi prostorsko neposrečena lokacija doma upokojujencev daje slutiti, da je to primeren kraj za počitek, sprehode in rekreativne dejavnosti. Zato ga je primerno oživiti, popestriti

s komplementarnimi programi in dejavnostmi, ki bodo dopolnjevale ostanke nekdanjega turističnega blišča.

Sedaj pa k podrobnejši predstavitvi možnih posegov v območju. Konceptualno izhajam iz povezave obeh rečnih bregov, območje je eno, reka pa združevalka, ne pa cezura dejavnosti. Težim k urejenemu sozvočju vseh uporabnikov, ob tem, da se zavedam dragocenosti prostora in dejstva, da mora mesto ohraniti svojo prostorsko identiteto, kar pomeni nujnost ohranitve širše zelene cezure pred vzhodnim vstopom v mesto. Zeleni agrarni pas je v prid koncepta, na srečo tudi prvo območje kmetijskih zemljišč. Tako je zasnovan vzhodni vhod kot območje rekreacije na prostem, s troje igrišč za tenis, kampakom ob reki, vezanim na ribolov in vožnjo s kanuji, vse skupaj pa gravitacijsko osredotočeno okrog servisno-hotelskega objekta ob bazenu. Objekt združuje interese večine uporabnikov med reko in cesto v Tuhinjsko dolino, saj predstavlja

ta miniaturno oskrbno središče za kamp, manjši privatni penzion, garderobe s tuši in sanitarijami za kopališče, kamp in igralce na bližnjih igriščih. Ob objektu je ob primerni hotikulturni ureditvi tudi osrednje parkirnišče vseh uporabnikov športnega parka, kampa in gostišč. Regionalna cesta namreč premore le eno vmesno križišče med Cankarjevo cesto in odcepom proti Nevljam. Obstoječi športni park s tenis igrišči in igriščem za odbojko je prostorsko zaokrožiti s kvalitetnim iztekom proti zahodu, obenem pa olepšati tudi z obvodne strani. Predlagam, da se ob vodi obojestransko uredi sprehajalne poti vse do kampa na levem bregu oz. vse do Nevelj na desnem bregu. Sprehajališče prečno povezujem z leseno pešaško brvjo, ki funkcionalno napaja levi breg z obiskovalci preko vzpetine na severu z Drnovškove poti in Prašnikarjevega drevoreda. Tako se vzpostavi neposredna povezava celotnega športnega stadiona v Mekinjah z vzponom na Stari grad.

Desni breg reke združuje več programov. Bistven je aksialni podudarek v smeri S-J od reke preko vstopnih parternih ureditev do Centralnega večnamenskega objekta, ki predstavlja središče dogajanja. Objekt je položen v polkrožno kotlino in namenjen funkciji polivalentnega športno-rekreativnega središča. Ponuja možnost formiranja centralnega zimskega bazena mesta (alternativna povezava z vasenim) pokritih tenis igrišč, trim kabinetov, savne in spremljajočih športnih dejavnosti (možnost pokritega drsališča, dvoranskega stadiona, itd.). Za njimi je polkrožno vsajen v greben objekt z možnimi poslovnorekreativskimi objekti po danskem in švedskem vzoru. Centralni odprti atrij, pa je namenjen raznovrstnemu izboru parternih športnih programov. Prostorska os se na severu izteče po sprehajalni poti proti Prašnikarjevemu drevoredu, obenem pa iztek predstavlja

možen vstop v nadvišani šolski kompleks na Burjevih Njivah. V začetnih fazah razvoja je površino centralnega objekta nameniti kampu, ki je vezan na bližnje športno-rekreativne programe. V trikotniku med Reko in Cankarjevo cesto pa so površine namenjene hotelskemu kompleksu, s pripadajočimi parkirnimi prostori na vzhodu, njemu pa je možno nameniti troje teniških igrišč za objekti na Cankarjevi cesti. Hotel je kompatibilen z idejo oživitve Kurhausa v sotočju rek ter logičnemu, vendar začasno zamenjenemu prestrukturiranju stanovanjskih blokov v poslovne prostore.

Obstaja še območje doma upokojujencev, ki pa mu je namenjena funkcionalna in estetska dopolnitev, v oblikovno manjkajočem, prostorsko pa najugodnejšem delu (JZ) z dozidavo ustreznega števila bivalnih in sprostivnih enot visokega standarda. Prizidek se v delu simetrično ponovi s samostojnim objektom prek sprehajalne poti in je v pritličju (kleti) funkcionalno medsebojno povezan ter nadkrit z naravnim vzponom proti Drnovškovi poti.

Zaključek oziroma začetek Drnovškove poti se na prostih površinah dopolni s sklopom štirih atrijskih individualnih stanovanjskih objektov, ki so namenjeni bodisi individualni stanovanjski rabi, bodisi se vključujejo v aranžma vrhunske ponudbe bivanja doma upokojujencev.

BORUT ULČAR, dipl. ing. arhitekture

**DOPISUJTE
V KAMNIŠKI
OBČAN**

Anketa

Dopusti, morje, planine

Smo pred poletno turistično sezono. Šole so končale s poukom, družine načrtujejo letni oddih. Šli bodo na morje, v zdravilišča, v planine ali pa bodo ostali kar doma.

Preteklo 1991. leto je bilo zelo skromno zaradi težkih razmer, zaradi vojne pri nas in kasneje v bližnji sosesčini. Ljudje se skoraj niso oddaljevali od svojih domov.

Kakšna pa je letos situacija? Nekaj občanov smo povprašali za njihove mnenja oziroma načrte. Dobili smo naslednje odgovore:

— **Olga Pivk, Kamnik**

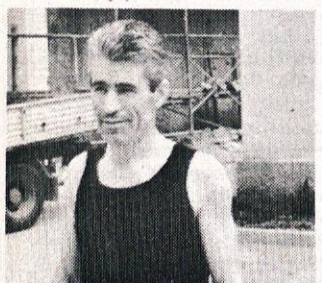
»Skoraj vsako leto smo odšli z možem in otrokoma v Moravske Toplice. Tam je lepo in ugod-

no. Letos verjetno ne bomo šli nikamor. Finančne prilike niso najugodnejše, regresa še nismo dobili, zato bomo letovali skromneje, kar doma. Regres, ki bi ga eventualno dobili, bomo porabili za nakup šolskih knjig za otroka.

— **Sandi Jankovski, Duplica:** po rodu je iz Makedonije, v Kamniku pa živi že 20 let.

»Prejšnja leta smo šli vedno

domov v Makedonijo, sedaj zaradi nemogočih razmer na jugu to ne bo mogoče. Tudi na morje ne bomo šli. Moja družina, žena in 3 otroci razumejo, da finančna sredstva ne dovoljujejo tega. Otroci hodijo v šolo, stroški so veliki, zato bo zmanjkalo denarja za morje.

V Sloveniji živimo že 20 let. Imamo urejeno državljanstvo in smo zadovoljni.

— **Karel Prelec, zaposlen, poročen, 2 otroka, Kamnik**

»Vsako leto gremo za nekaj dni v Čateške Toplice. Tu ima Komunalno podjetje svojo brunarico. Gremo za 7 dni, in ker si sami kuhamo, je mogoče finančno pokrivati stroške. Delno nam bo pri tem pomagal tudi regres, ki smo ga prejeli. Prejšnja leta smo hodili na morje, sedaj pa tega splošne razmere ne omogočajo. Pač ni varno, ostali bomo v Sloveniji.

— **Polona Suhovršnik, samohranilka z enim 10-letnim otrokom, Duplica**

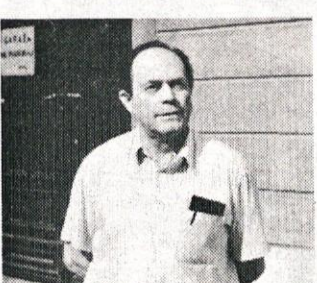
»Na dopustu na morju ali kje drugje že nekaj let nisem bila.

Samo z eno plačo si razen skromnega preživetja ne morem ničesar drugega privoščiti. Težak položaj razume tudi otrok. Ob anketi v šoli o možnosti skupnega letovanja otrok, plačljivega v dveh obrokih, je hčerka sama odgovorila, da to pač pri njih ni mogoče. Ona sama bo v tem razredu med počitnicami ostala doma.

Na morje bomo šli mogoče kasneje, čez nekaj let. Bomo videli?

— **Jože Cajhen, upokojenec, Kamnik**

»Zaradi zdravja z ženo vsako leto preživiva vsaj nekaj dni dopusta oziroma počitka na morju; v predsezoni ali po njej.

V letošnjem letu menim, da bodo ljudje odhajali predvsem v počitniške domove, kjer jih imajo, sicer je oddih na morju predrag, in si ga večje družine skoraj ne bodo mogle privoščiti.

— **Nežka Šlebir, upokojenka, Stahovica**

»Na morje grem za nekaj dni vsako leto, in sicer v Počitniški

dom upokojsincev Slovenije v Izolo v mesecu februarju. Cene so ob tem času sprejemljive, denar pa tudi shranim za te namene. Vsak mesec dam nekaj na stran. Letos sem že bila in sem se zelo dobro počutila.

Za nekatere ljudi postaja dopust drag in odmaknjen. Z daljšim hranjenjem denarja pa je vendarle mogoče izrabiti vsaj nekaj dni oddiha in se naučiti morskega zraka.

— **Zvone Korošec, zaposlen, samski, Kamnik**

»Na dopust hodim vsako leto. Na Debeli Rtič vodim skupino mladih gasilcev do 15. leta starosti.

Mladi gasilci pridno nabirajo znanje, ki ga bodo nujno potrebovali, ko bodo postali »pravi« gasilci. To je mladim neka vrsta nagrade za dobro delo in vzpodbuda za jutri.

je. Tako si pridobivajo strokovno znanje, ki ga bodo nujno potrebovali, ko bodo postali »pravi« gasilci. To je mladim neka vrsta nagrade za dobro delo in vzpodbuda za jutri.

Sam grem rad na morje in kar nekaj bi mi manjkalo, če bi izostal.

Zaključek: Ljudje bodo različno izrabili dopuste. Nekateri si bodo noge namakali kar doma. Po odgovorih sodeč, pa nekateri posamezniki dopust na morju potrebujejo za ohranjanje zdravja; drugi bi radi šli poskušat slano vodo, pa jim denarnice tega ne omogočajo. Vsi si oddiha želijo, in se bodo marsičemu odrekli, da bi uživali vsaj nekaj vročih dni v morskimi vodi.

STANE SIMŠIČ

Tragične postaje slovenstva

Čeprav je bilo v javnih občilih povedano in napisano že vse in še več o tragično preminulem IVANU KRAMBERGERJU, sem se vseeno odločil napisati nekaj besed zato, ker smo ga večkrat srečevali v Kamniku z njegovim bugattijem, opico in knjigami, z njegovo neobičajno pojavo, ljudsko neposrednostjo in svojsko legavostjo. Enkrat, poleti, sem govoril z njim in zatrdil mi je, da rad zabaja v naše mesto in res je še prihajal.

Kdo je bil in kaj nam je pomenil ta konvencionalni mož, ki so ga eni ljubili, drugi sovražili, tretji pa zamahnili z roko? Ne glede na to, ali je bil Kramberger politik ali nastopac, ljudski tribun ali soumen, lažni prerok ali Mesija, resnični človekoljub ali lažni filantrop, pisatelj ali pisin, burkež ali anarhist, genij ali šarlatan ali vsakega nekaj, dejstvo je, da je na predsedniških volitvah glasoval zanj vsak peti Slovenec. In to da misliti o njem, še bolj o nas samih!

Danes, ko gremo s svojo samostojnostjo (h kateri je konec koncev prispeval tudi pokojnik), pa tudi umnostjo in neumnostjo, spravo in razdvojenostjo v Evropo ali Svet, gremo tudi s tragičnim dejstvom, da smo doživeli prvi atentat v novi državi. Čeprav gre predvsem za umor Človeka, je to vsekakor, ne glede na ozadje (pa če ta obstajajo ali ne), politični umor. Dočakali smo, le malo po projekciji znamenitega filma »JFK«, svojega »Johna«, bolj »Roberta Kennedyja«, ki je bil prav tako ubit v predvolilni kampanji. Seveda se je zgodilo v drugem času, drugačnem političnem trenutku, drugih okoliščinah, pa vendar in, pri nas, v Jurovskem Dolu.

Tako se je pregovornemu cankarjevskemu »Blatnemu Dolu«, krvavemu »Jarenjskemu Dolu« in sploh vsem našim »dolom« in »lazom«, ki so sinonimi za vse ozkosrčno, utegneno, duhovno plitvo, zaostalo, škodoželjno, intrigantsko, predvsem pa žalostno in nesrečno, pridružil še Jurovski Dol. Še eden na tragičnih, žal, tudi krvavih postajah slovenstva!

DUŠAN LIPOVEC

Bo bienale akvarela ustanovljen v Kamniku?

Po raznih razgovorih z likovnimi poznavalci in ljubitelji sem se odločil ustreznim institucijam predlagati ustanovitev likovne prireditve Bienale slovenskega akvarela iz več razlogov.

Kamnik ima bogato slikarsko in tudi akvarelistično tradicijo. Omenimo nekatere avtorje: Koželj, Gaspari, Vavpotič, Fani Kratnar, Maleš, Cuderman, Lanc, Potnik, Greta Boltar. Tudi spodaj podpisani se v zadnjem času intenzivneje ukvarjam s to tehniko.

Skoraj vsak večji kraj v Sloveniji, ki kaj da na kulturo, ima kakšno republiško ali vsaj regijsko likovno prireditev: Murska Sobota (Bienale male plastike), Novo mesto (Bienale slovenske grafike), Kostanjevica (Mednarodna FORMA VIVA), Kranj (Likovna prizadevanja Gorenjske) Piran (najstarejši Ex tempore v SLO) Ribnica (ena najkvalitetnejših likovnih kolonij v SLO), da o nešteto regionalnih likovnih kolonijah in ex temporeh niti ne govorim.

V Kamniku imamo vse pogoje za takšno prireditev na državni ravni.

Imamo tri razstavišča: Zaprice, Maleševa galerijo in Veroniko ter še več privatnih galerij.

Glavna organizatorja bi po mojem mnenju lahko bila ZKO in Kulturni center Kamnik kot poglavita nosilca likovne kulture v mestu. Ustanoviti bi bilo potrebno organizacijski odbor in pritegniti sponzorje, likovne strokovnjake in sploh vse zainteresirane ljudi in institucije. Ker bi bila prireditev na državni ravni, bi tudi od tam kapnil kakšen tolar. Poleg organizacijskih stroškov bi bil glavni strošek predvsem tisk kataloga in vabil ter eventualne nagrade udeležencem.

Mislím, da bi takšna prireditev pripomogla k promociji Kamnika kot kulturnega središča. Imamo pa tudi sijajno naravno okolje, Arboretum, številne kulturne spomenike, galerije in muzejske zbirke. Upam, da to moje pisanje ne bo ostalo samo pobožna želja, zato združimo moči in voljo in nekaj napravimo!

Tudi sam sem pripravljen sodelovati in pomagati pri projektu, kolikor je v moji moči.

DUŠAN LIPOVEC

Slikar tišine

V salonu galerije MAJOLKA v Kamniku je v mesecu juniju odprta razstava slik akademskega slikarja MARIJANA ZALETELJA-JANČA. Avtor, ki je zaposlen v pedagoškem poklicu, slika poleg olj tudi akvarelne miniaturre, ukvarja se z linorezom, ilustratorstvom, predvsem pa je velik ljubitelj planin in alpinizma.

Razstavljene krajine v oljni tehniki so pregled skozi slikarjevo delo v krajšem časovnem obdobju. To so slike malega ali vsaj manjšega formata, ki so tiho slikarsko upesnenje narave, zimskih in megleničastih pokrajin te idiličnih zatišij. Slikar Marjan Zaletelj je predvsem občutljiv slika »tišine«, krhkih in nežnih pokrajin, ki jih ne smejo in ne morejo zmotiti »zvoki« urbane civilizacije. Prav zato tako rad slika neokrnjene poglede na Cerkljansko in Bohinjsko jezero, Barje ali Šmarno goro, na te za slovenstvo in slovensko slikarstvo že kar mitske simbole. Zaleteljev slikarski način in pristop črpa tudi še iz romantičnega slikstva, celo impresionizma (Grohar), včasih celo tako imenovane naivne umetnosti, vendar zaradi avtorjeve slikarske kultiviranosti nikoli ne zdrkne pod nivo korektnega akademskega realizma.

Slikarstvo Marjana Zaletelja-Janča bi torej lahko imenovali eklektično – neoromantično, vendar uporabimo raje sintagmo: slikarstvo subtilne lirike in tišine.

DUŠAN LIPOVEC

»Najdenček« spet v Komendi

Na odru komendskega Kulturnega doma bomo v soboto, 27. 6., in v nedeljo, 28. 6. ob 20. uri predstavili dramsko uprizoritev povesti o življenju PETRA PAVLA GLAVARJA, ki jo je spisal pisatelj IVAN PREGELJ in je bila po dramatisaciji patrov KUZME in HITJA iz Illinois v ZDA PRVIČ in edinkrat uprizorjena v Komendi pred 57. leti – leta 1935.

Tokratno predstavo pripravljamo člani dramske sekcije našega kulturnega društva pod spretnim režijskim vodstvom gospoda FRANCA ŠTEBETA z Duplice in organizatorja-domačina JANEZA RAVNIKARJA ter ob pomoči ZKO iz Kamnika.

Pri izdelavi in postavitvi scene so nam pomagali tovarna STOL z Duplice, mizarstvo RUDI JERAJ z Gore, tesarstvo IGOR ŠTEBE iz ŽEJ, plesarski mojster ALBIN ŠKERJANC iz MOST, PETER JENKO s Krži, VIKTOR STELE iz Podboršta, posebno pa FRANC GROSELJ iz Komende. Za sodelovanje v pripravi pa se moramo zahvaliti tudi STANI PIBERNIK in VIDI Jenko iz Suhadol.

R. J.

Slikarstvo Tineta Gorjupa

Galerija ZALA v Komendi, ki je bila odprta avgusta lani, je gostila že nekaj zpanih slovenskih likovnikov: slikarje Zdenka Huzjana, Rajka Čubra in Pavla Učarkja, ilustratorja Ireno Majcen in Miroslava Šuputa ter kiparke Natašo Prestor.

Tokrat je od 22. 5. do 15. 7. 1992 na ogled pregledna razstava lani umrlega akademskega slikarja Tineta Gorjupa/1901-1991/, ki je bil brat slikarja Rudija Gorjupa in stric slikarja Tomaža Gorjupa. Tine Gorjup sodi v generacijo slovenskih slikarjev, ki so se pred vojno šolali na Zagrebški likovni akademiji, večinoma pri prof. Ljubi Babiču. Tako so bili Gorjupovi zagrebški kolegi slikarji: Karel Jakob, Maks Kavčič, Marij Pregelj, Dore Klemenčič in Nikolaj Omerza, ki so vsekakor vplivali na njegovo kasnejše slikarstvo. Opazen je tudi vpliv slovenskih impresionistov, še posebej matije Jame, nedvomno pa je bila slikarju močna vzpodbuda tudi zlahtno krajinarstvo Franceta Pavlovca. Zaradi zavezanosti vsega solidnemu barvnemu realizmu, ki je bil pravzaprav umetnikov slikarski etični imperativ, je ostal Gorjup ob predvojnih in še bolj poveljnih likovnih vrenjih ob strani slogovnih likovnih dogajanj. Lahko rečemo, da je bil predvsem v povojnem obdobju po krivici pozabljen. Vsekakor pa je bil in ostal pomemben sopolnik slovenskega poetičnega barvnega realizma, katerega vrhunec so v krajinarstvu slikarji, kot sta Nikolaj Omerza ali Evgen Sajovic. Splet takšnih in drugačnih okoliščin in morda umetnikov osebna skromnost je vzrok, da je v življenju malo razstavljal, čeprav je v spremnem katalogu evidentiranih 295 oljnih slik, 57 akvarleov in 55 grafičnih odtisov – jedkanic. Vzrok temu, da ni veliko razstavljal, je morda tudi to, da je velik del svojega časa posvečal taborništvu in športu; bil je celo vrhunskih športnik.

Gorjupove barvno bogate krajine, predvsem okolica rodne Ljubljane in alpski svet, so še en slikarski prispevek k hvalnici slovenske zemlje. V nešteti tihožitjih, večinoma šopkih rož, je ohranjal, minljivost in lepoto cvetlic. Tine Gorjup je bil tudi izborni portretist, o čemer pričajo številni avtoportreti in portreti sorodnikov, znancev in tudi znamenitih Slovencev. Na razstavi vsekakor izstopa ženski akt iz leta 1955, za katerega lahko mirno rečemo, da sodi med najlepše akte v slovenskem slikarstvu.

Na tej, žal, že posmrtni slikarjevi razstavi se nam slikar Tine Gorjup ponovno odkriva kot umetnik, katerega slikarstvo je še en nepogrešljiv kamenček v mozaiku slovenskega slikarstva naše polpreteklosti.

DUŠAN LIPOVEC

Pesem je pri njih doma

Osnovna šola Frana Albrehta je 4. junija pripravila koncert kar šestih pevskih zborov te šole. Prvotno so načrtovali, da bi se na koncertu predstavili le pevci matične osnovne šole, nato pa je ravnatelj Anton Kamin povabil še zbor iz podružničnih šol. Koncert so poslušalci toplotno sprejeli. Poslušali smo zbor 1. razredov pod vodstvom Martine Aparnik, pevski zbor iz mekinejske šole je vodila Maja Štefin – Jesenik, zbor iz Tunjic Marjeta Slabe, iz Frana Albrehta Martina Aparnik, pevski zbor iz Nevelj Jelica Slavič in mešani pevski zbor Frana Albrehta Melita Račević – Prevodnik. Poslušalce sta najbolj navdušila slednja zbor.

Za naš časopis je ravnatelj te šole natrosil kar precej pohval. S koncertom je bil zelo zadovoljen, pose-

bej pa je pohvalil pevski zbor iz Nevelj in njihovo marljivo zborovodkinjo JELICO SLAVIČ, ki se res s srcem predaja otrokom, skratka živi z njimi. Tudi če kateri »njen« otrok nima poslušal, mu zna vzbuđiti ljubezen do petja in tako pridobi tudi take otroke; naprej pa – vaja dela mojstra, pravi ljudski pregovor.

Posebne pohvale je bil deležen tudi mešani pevski zbor, ki ga vodi Melita Račević – Prevodnik. Na občinski reviji otroških in mladinskih pevskih zborov v Kamniku je bil ta zbor izbran za najboljšega in je nato na Reviji otroških in mladinskih pevskih zborov gorenjske regije lepo zastopal Kamnik. Dosegel je posebno pohvalo.

Ravnatelj je obljubil, da bodo v prihodnje še več pozornosti namenili petju, saj si želijo, da bi bila pesem tudi še naprej doma na vseh njihovih šolah. Ob koncu šolskega leta pa je izrazil skrb, če bodo ti otroci imeli priložnost nadaljevati začetno delo.

VERA MAJAČ

Ljudski običaji (II.)

»O kresi se dan obesi«

Šego proženja žarečih »šib« v zrak poznajo v Vzhodnih Alpah Furlani, alpski Nemci in zahodni Slovenci. Na kresni večer ne sme biti zamere in za »vaško kritiko« velja popolna svoboda, zato si metalci gorečih izstrelkov pogosto privoščijo kakšnega neprijateljskega vaščana. Preden je fant »šibo« sprožil, je zaklical, komu na čast in zdravje bo letela. Če »šiba« ni hotela zleteti s palice, je bilo to, pravijo, slabo znamenje: fant bo moral še dolgo čakati na poroko. Tudi šega metanja gorečih krožcev ali platičev je doma v Vzhodnih Alpah, poznajo pa jo tudi na Dolenjskem v okolici Kočevja. Tako so v Goriči vasi menili, da bo dobil fant, ki je zagnal kolesce, nevesto iz tiste smeri, v katero se je kolesce obrnilo med letom... Namesto gorečih krožcev so svoje dni pri kresu v Škofji Loki zažigali brezove metle in jih goreče metali kvišku. Podobna šega je znana ob gorenjskem pustu, ko so po vsem bivšem kamniškem okraju ob »žganju pusta« zažigali in metali v zrak prediva za daljši lan...

Tudi duhovi prednikov so se udeleževali letnega slavlja. Da bi zbudili mrtvece in se obvarovali neviht in drugih nesreč, so na Goriškem v noči pred Ivanjem vso nič zvonili. Glas blagoslovljenih zvonov naj bi podpiral moč kresnega ognja, obvaroval pa naj bi tudi pred coprnici.

Tem obrambnim ukrepom se je pridružil še eden, ki ga srečujemo tudi ob drugih priložnostih: trušč. Skoraj iz vseh slovenskih krajev so ohranjena poročila o streljanju pri kresu. Streljanje s topi, puškami in samokresi je pomagalo pri obrambi pred čarovnicami, pozneje pa je vsakršni trušč postal le še eden od izrazov splošnega veselja.

Stara poročila pa nam pripovedujejo tudi o obhodih kresnic ali ladaric, ki so jih opravljala še neporočena dekleta. Na kresni večer so hodila dekleta tudi po Ljubljani in prepevala različne pesmi ter poklanjala šopke cvetic, za kar so dobivala »nekak darek v penzih«. Tudi tržiška dekleta so ponujala cvetlične šopke »kresničec« (drobnih marjetic). Odhod je tu sicer izostal, ostalo pa je kresno okrasje (»kresni mlaj«, železnikarska »roža«). Ne samo ogenj, tudi voda ima o kresu čarovno moč. V srednjem veku so bili prepričani o blagoslovenosti vseh studencev, rek, ribnikov in vodnjakov po vsem krščanskem svetu na kresno noč. V tej noči, ne samo, da je zdravilno umivanje v tej vodi, ampak prinaša tudi srečo...

Na Slovenskem je bilo dokaj razširjeno polivanje z vodo, predvsem fantje so radi polivali dekleta, ki naj bi se zato kmalu poročila... Sonce napolni o kresu tudi rastline s svojim blagoslovom, med katerimi so najbolj obredne: orlova praprota, kresnice (ivanjščice), zdravilne rumene šentjanževke in košata bela strelja ali kresničevje (lisičji rep).

Po vsej Evropi, pri Slovanih in Neslovanih, imajo največjo čarovno moč vsekakor praproti oz. njihova semena. Kdor jih nevedoma nosi s seboj, je drugim ljudem neviden in sliši, kaj se živi med seboj pogovarjajo...

Če pa praprota utrgaš s korenino vred opolnoči na kresni večer, dobiš na koncu korenine zlat prstan...

Po vsem Slovenskem pa so za kresni večer nabirali velike butare praproti, ki so jo razprostrli po tleh, da bi lahko po verovanju »Janez Krstnik na praproti počival... S praproto so nastiljali tudi po kamniški okolici (Homec).

Kresnice (ivanjščice) so prave sončne cvetlice z okroglim, zlato-rumenim središčem in bleščeče belimi cvetnimi listi. Še danes ljudje z njimi »vedežujejo«: drugača za drugim trgajo cvetne liste in ugibajo, kam pridejo po smrti: »Vice, pekel, nebena...« Po vsem Slovenskem so verjeli, da je za streho zataknjena šentjanževa roža najboljše varuh pred strelo.

Kot prijetna okrasna rastlina pa nas še danes privlači bela strelja, ki ji ponekod pravijo šentjanževina, drugod medvedovo latje, oslad ali kresnica.

V svoji polni moči navda kresno sonce sploh vse rastline s posebnimi lastnostmi, zato trgajo ponekod kar vse cvetlice, ki ji nosijo s seboj h kresu. Doma jih nato posuše in jih na Veliki šmaren dodajo drugim rožam.

Skrivnostnih moči kresne noči pa s tem še ni konca. V litijski okolici se to noč podijo coprnice naokoli. Vidi jih lahko tisti, ki si vso obleko obleče narobe in nato zleze v late v kozolcu.

Kdor pa hoče v kresni noči v ris hudiča klicati, mora opolnoči blizu cerkve, kapelice ali križa z enoletno leskovko zarisati krog in stopiti vanj. Vrag mu nato prinese denarja ali kar si že poželi, samo zbat se ga ne sme! Kdor namreč zbeži, mu hudič odnese dušo...

Tudi zakladi »cvetijo« v kresni noči, najrajši z modrim plamenčkom... Marsikateri zaklad res leži v zemlji, saj so bežniki v turških in francoskih časih (pa tudi že prej) svoje prihranke zakopali v zemljo ali zazidali v stene. Tu in tam so po naključju katerega odkrili, drugo pa je pritaknila domišljija.

Na Gorenjskem menijo, da leži zaklad v bližini drevesa, v katero je udarila strela. Odkoplješ ga lahko le tako, da ne daš nobenega glasu od sebe...

Še laže pa prideš do zaklada, če v žep skriješ zelene žabe bedro, tri zrna blagoslovljene soli in dlako devetih mačk. Na hribčku se obrni proti zeleni lučici, blizu katere boš našel zaklad... So pa tudi zakladi, ki se odpro vsakih sto let samo enkrat, in še to le na kresni večer. Tako pripovedujejo o jami z zakladom na Menini planini...

Pri kresu samem pa tudi ni šlo brez vedeževanja. Na Vipavskem so stari možje po iskrah ugibali, kakšna bo letina. Goste in visokoleteče iskre so napovedale dobro letino. Po Koroškem, Dolenjskem in Gorenjskem pa so menili, da si je pri kresu dobro ogreti hrbet, ker da to skrnino prežene. Proti trganju v hrbtu še bolj pomaga, če roke zadaj prekrizaš...

Ob ognju so se Motničani gledi kar na dveh mestih, na »spodnji« in »zgornji«. Najprej so prižigali spodnjega, potem zgornjega. Dračje (»hosto«) so vlačili skupaj osem do šestnajst let stari fantje že mesec ali štirinajst dni prej »z glasnim vpitjem in hruščem«. Med kresovi so pele »šolske deklete« pesmi, ki so se jih bile naučile v šoli (1903!).

Vremenskih pregovorov in rekov v zvezi s kresom je pri nas kar precej. Izkušnje so pokazale, da je v kresu zaželeno lepo vreme. »Kakršno je vreme kresno, takšno bo tudi janjic.« — Kukavica dolgo po kresu že kuka, dragota in glad v deželo pokuka. — Kadar je o kresu slana in sneg na planinah, je ugodno leto za ajdo.

MATEJA RADEŽ

vir: Niko Kuret, Praznično leto Slovencev, 1. knjiga

Zeleni in Mladinski center

Otroški parlament in kviz o ekologiji

V četrtek, 28. maja, so Zeleni Kamnika in Mladinski center Kamnik pripravili četrtri otroški parlament in kviz na temo ekologija. Sodelovalo je pet osnovnih šol: Frana Albrehta, Toma Brejca, Marije Vere, Stranje in Komen-da-Moste.

V prvem delu prireditve so mladi parlamentarci in drugi zastavljali vprašanja gostom strokovnjakom z različnih področij ekologije. Med Kamničani sta bila tudi povabljenca iz Ljubljane, Hubert Požarnik in Vane Gošnik.

Vprašanj je bilo veliko; odrasli so se trudili čimbolj natančno odgovoriti nanje. Zanimiva so bila predvsem naslednja: Kako daleč je s pripravami za zaprtje nuklearke Krško. Zakaj ni organizirano zbiranje nevarnih, strupenih odpadkov iz gospodinjstev. Zakaj niso strožje kaznovani onesnaževalci voda in okolja?...

Zelo pomembno za vse nas pa je vprašanje, zakaj so cene reciklirane papirja (učbenikov in zvezkov) višje od »navadnega«? G. Reba je podprla to trditev z dokazi in zato smo sprejeli POBUDO, DA RAZIŠČEMO, ZAKAJ JE TAKO!

Za sprostitev in razvedrilo sta poskrbeli gledališka skupina z OŠ Komenda-Moste in skupina z OŠ Duplica.

Gostili smo tudi sobotno otroško oddajo Raglja z urednico Tanjo

Pirš, Aljo in Petro. Slednji sta vodili kviz Kaj vem, kaj znam o ekologiji. Komisija je bila stroga, učenci so se trudili in na koncu smo bili vsi zadovoljni. Strokovnjakom smo pojasnili, da smo kviz pripravili zato, da bi odkrili otroke, ki jih zanimajo problemi ekologije in jim ni vseeno, v kakšnem svetu živimo. Prav zato smo vse tekmovalne ekipe povabili na enodnevni izlet na Ptuj in v Maribor (sobota, 20. 6.), o čemer bomo še poročali.

Za konec pa se ZELENI in MLADINSKI CENTER KAMNIK zahvaljuje: OŠ F. Albrehta za prostor in ozvočenje, Kambusu za zagotovljeno ceno izleta, Mateji REBA za podarjene knjige, strokovnjakom, ki so se odzvali vabilu, in vsem navijačem in drugim gledalcem.

HELENA STERLE

ELEKTRO SERVIS

Marjan Plemeniti

Vrhoplje 73
Tel. 831-058

POPRAVILO

pralnih strojev, bojlerjev, gospodinskih aparatov, napeljava in popravilo elektro inštalacij in montaža telefonskih central Iskra Selemcom.

Skozi pokrajine in čas (II.)

IZ JORDANIJE V IZRAEL

— Gorska veriga, ki se vleče med obalno ravnino in Jordanskim jarkom. To gorovje je dolgo okoli 320 km. V severnem delu, v Galileji, je dokaj razkrojeno, v Samariji in Judeji pa je gorovje sklenjeno, z bolj razčlenjenim zahodnim in bolj strmim vzhodnim pobočjem. Gorovje dosega višine med 800 in 1.000 m, v južnem delu Judeje pa prehaja v palestinski svet, visok največ do 750 m.

— Negev oziroma južni puščavski svet leži ob stiku z obalno ravnino na severozahodu nižavja; površje je večinoma hribovito in planotasto.

— Jordanski jarek, ki se nadaljuje izpod gorovja Hermon na severovzhodnem delu Galileje v smeri Genezareškega jezera, Mrtvega morja, Akabskega zaliva in Rdečega morja, meri v dolžino kar 6.000 km. Jarek je širok v poprečju 12 km, njegova nadmorska višina, ki je na severnem delu ob sotočju vseh treh izvirov reke Jordan še 87 m nad nivojem Sredozemskega morja, se ob Mrtvem morju spusti blizu 392 m pod morsko gladino (Mrtvo morje je pri tem globoko 401 m, kar dejansko depresijo še poveča).

Poleg teh pokrajinskih enot spada k svetopisemskemu pojmu Palestine tudi vzhodno Zajordansko višavje z mogočnim 2.814 m visokim gorovjem Hermonom na severu, ki s svojimi obsežnimi snežišči obilo napaja reko Jordan.

Od Hermona sledijo proti jugu višine Golana (Golanska planota) in hribovite Gilade ter Jordanske planote, ki v južnem delu prehajajo v nepregledne kamnite puščave.

PODNEBNI POGOJI IN VODNO NAMAKANJE

(Zaradi širšega geografskega pojma uporabljamo v nadaljevanju ime Palestina namesto Izrael.)

V Palestini in njeni okolici vlada subtropsko podnebje, kar pomeni, da sta v glavnem dva letna časa: zima in poletje. Poletje traja od maja do oktobra, zima pa od novembra do aprila. Zaradi vpliva Sredozemskega morja in kopnene gmote Arabskega polo-

toka se ta klima razdeli na dva specifična dela: na sredozemskega ob morju (vroča in suha poletja, mile in deževne zime) in subtropskega v notranjosti ozemlja (nekoliko hladnejše in deževne zime, suha in vroča poletja, v Jordanskem jarku oziroma depresiji tudi ekstremno vroča poletja).

Za razumevanje klime in vegetacije je poleg reliefnih potez potrebno poznati tudi okvirne podatke o temperaturah in letnih količinah padavin.

Kolebanje temperatur je v Palestini dokaj ekstremno, kar se odraža tudi v hitrih prehodih iz ozelenega dela v polpuščavski in puščavski svet. Temu dodajajo velik delež tudi padavine, ki padajo izključno le v zimskem času. Pravijo, da je v Palestini poleti nebo običajno tudi po pet mesecev brez oblakov. In temperaturo? Te dosegajo pozimi ob obali 11, na višavju v notranjosti 7 in v Jordanskem jarku 9, poleti ob obali 28, na višavju 30 in v Jordanskem jarku 40 in tudi več stopinj.

Zaradi razgibanega terena in oddaljenosti od Sredozemskega morja je količina letnih padavin zelo raznolika. Medtem ko jih prejme severno območje Palesti-

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK VABIMO VAS...

SREDA, 24. junija, ob 20. uri
Ploščad Veronika, Kamnik

POZDRAV SLOVENIJI

Koncert Ženskega in Moškega PZ DKD Solidarnost, Mešanega PZ Cantemus, Mešanega PZ Titan, Moškega PZ PSPD Lira in Mestne godbe Kamnik na predvečer praznika – dneva državnosti

SOBOTA, 27. junija, in NEDELJA, 28. junija, ob 20. uri
Kulturni dom Komenda

NAJDENČEK

Premiera gledališke predstave o življenju in delu Petra Pavla Glavarja v izvedbi gledališke skupine KD Janez Čebulj iz Komende
Režija: Franc Štebe

NEDELJA, 28. junija, ob 16. uri
Arboretum Volčji Potok

KONCERT V NARAVI

Izjava Moški pevski zbor PSPD Lira iz Kamnika
Zborovodja: Samo Vremšak

MATIČNA KNJIŽNICA KAMNIK

obvešča, da bo julija in avgusta odprta ob ponedeljkih, sredah, četrtnih in petkih od 9. do 15. ure, ob torkih od 11. do 19. ure.

ne okrog 900 mm (gorovje Hermon celo do 2.000 mm), srednji del 400 mm, Jordanska kotlina in južna Judeja do 150 mm, pade od Akabskem zalivu Rdečega morja le 20 mm padavin.

Ker so pozimi, ko pada dež, dovolj visoke temperature za rast rastlin, je mogoče, ako je letnih padavin več kot 300 do 400 mm, pozimi ih pomladi obdelovati polja brez namakanja. Približno s to mejo se ujema tudi južna meja naravne poraščenosti z drevjem in hosto. Sicer pa prevladuje pretežno makija in stepa. Ker je relativna vlaga zraka nad obalno ravnino Sredozemskega morja večja, sega zato drevje v tem delu dalje na jug kot v notranjosti ozemlja. V istem pasu severne geografske širine se namreč v notranjosti od južnega dela Judeje in vzhodno od nje razprostirata polpuščava z redko rastočo travo in puščava z redkim, ponekod tudi z gostejše posejanim bodičevjem.

V polpuščavi in celo v puščavi obstaja tudi še danes nomadski način izrabe zemljišča (drobnica: ovce, koze). Ob vsakem tropu je ponavadi le en pastir, napravljen tako, da ga obleka ščiti pred vetrom in sončnimi žarki. Blizu tropa ovac in koz se včasih pase tudi

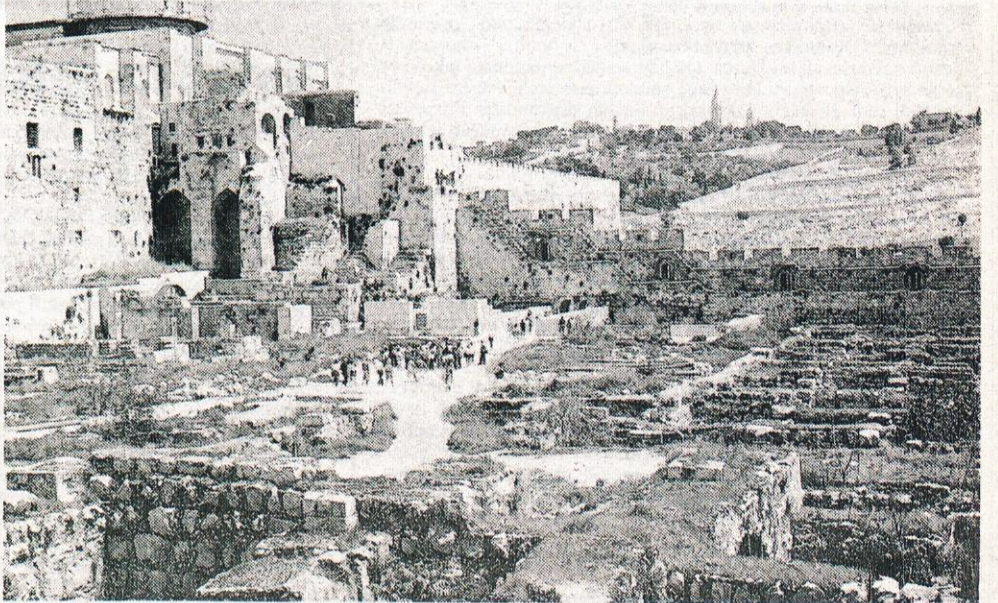
kakšen osliček, medtem ko je kamele najti v glavnem brez nadzorstva in običajno v zelo pustem svetu.

V Jordanskem jarku oziroma dolini, kjer je letnih padavin izjemno malo, in še te so samo pozimi, dosegajo temperature poleti izjemno visoke vrednosti: v severnem delu v Galileji do 38 stopinj, ob Mrtvem morju pa celo do 47 stopinj, se puščavski in polpuščavski svet, kot jezika v obliki dolinskega dna in pobočij, nadaljujeta daleč proti severu. Kljub izredno vročemu in suhemu podnebjju uspeva na tem področju zaradi intenzivnega namakanja vrsta rastlin (banane, dateljni, marelice, mandeljni, fige, pomaranče, limone, grenivke, mandarine, rože...).

Sicer pa velja, da se zaradi vse večjega namakanja zemljišč polpuščava in puščava vse bolj umikata proti jugu. Človek je zadovoljen in srečen, ko vidi, kako z namakanjem ozelenjuje divjo in pusto naravo; goje pšenico in druge poljščine, prepotrebne za prehrano ljudem, ki živijo v tem delu sveta.

(se nadaljuje)

dr. M. ŽEROVNIK

Intervju z Lodom Urhom

Prevzela me je kraljica, imenovana atletika

Povsem drugačno vzdušje je zavladalo po ljubljanskih ulicah na njen praznični devetomajski dan, v katerem je imelo glavno mesto naše mlade države za hip priljubljen zadihati v prijetnejšem, bolj veseljem in predvsem prijaznejšem utripu, kot mu ga nudi njegov sicer največkrat odpušeni in naveličani vsakdan. Tako je mnogim ljubiteljem kulture in športa pomenil ta dan prijetno popestritev, ki je dosegla svoj vrh v večernih urah ob znamenitem, letos že 26. mednarodnem Teku prijateljstva. Na štartni črti te izjemno atraktivne tekmovalne prireditve se je zbralo preko 30 izbranih atletov, ki so pripravili na 4400 metrov dolgi krožni progi res lepo tekaško predstavo. Ob glasnem navijanju številnih gledalcev so na cilj prihajali najprej zmagovalci: prvi Branko Zorko s Hrvaške, za njim Roman Kežar iz Ljubljane in kot tretji Igor Šalamun iz Maribora. Navdušeno in ponosno pa so številni kamniški navijači pozdravili desetouvrščenega, ta čas najuspešnejšega kamniškega atleta LA-DA URHA, ki je z izvrstnim časom in majhnim zaostankom za zmagovalcem ponovno dokazal, da spada v ozek krog izjemno nadarjenih in perspektivnih slovenskih atletov.

Ta športni dogodek sem izbrala za kratek pogovor z njim.

Pravzaprav ni dolgo tega, ko smo te občudovali in spod-

bujali ob kolesarskih stezah, kjer si se, treba je priznati, dobro znašel in si veljal za obetajoči kolesarski up. Čemu preobrat ob kolesarstvu h kraljici športov?

Vrhunsko kolesarstvo zahteva v prvi vrsti ogromno časa, tudi več ur dnevno. Ta čas je potreben čimintenzivneje izrabiti: pridobiti na moči, hitrosti... Lahko bi rekel, da mi je počasi postala vsa stvar že preveč enolična; v potiskanju pedal enostavno nisem več našel prejšnjega zadovoljstva. V času med omahovanjem: nadaljevati svojo športno pot ali ne, sem se z bratom udeležil prve resnejše tekaške preizkušnje v Gabrovki, kjer sem v precejšnje presenečenje vseh zasedel 3. mesto v absolutni konkurenci. Tu je torej padla kocka. Leto kasneje (1987) sem že začel resneje trenirati atletiko.

Vendarle je tudi tu potrebno za doseg dobiro rezultato vložiti mnogo časa, volje, treninga...

Seveda. Brez tega pač ni uspeha v nobenem športu. Tekmujem predvsem na srednje dolgih progah (1500, 3000, 5000 metrov), čemur posvečam precej raznolik trening: od kondicijskih kilometraž, vzponov, do krajših, hitrih prog, intervalov, raznih gimnastičnih vaj itd. Večkrat se odpravim trenirati na kranjski ali ljubljanski stadion, kjer so pogoji za trening dobri in se precej približajo tistim na tekmovalnih.

S tekmovalnih stez tako že beležiš svoj največji uspeh?!

Pred dvema letoma sem na prigovarjanje našega bivšega in izredno uspešnega kamniškega atleta, Francija Novaka, pričel s treningom teka na 3000 m z zaprekami, kar je precej težka tekaška disciplina (na tej dolžini je potrebno preskočiti 35 ovir, visokih 91,4, od teh je v vsakem krogu po ena vodna). Naporni treningi so se mi obrestovali že lani v Mariboru, kjer sem postal v tej disciplini državni prvak. Dobra forma se je na tem prvenstvu pokazala tudi v teku na 1500 metrov z drugim mestom. Vsem tem disciplinam, še posebej teku na 5000 metrov, se mislim v prihodnje natančneje posvetiti.

Si sam svoj trener, kar verjetno ni vedno enostavno. Kakšna je vloga trenerja v atletiki?

Predvsem pri mladih tekmovalcih, ki se morajo osnovnih atletskih »prijemov« šele naučiti, je trener gotovo eden glavnih in nepogrešljivih subjektov. Zame bi pomenil dober trener predvsem precejšnjo moralno oporo, ki je prav gotovo velikega pomena za dobro psihično pripravljenost, leta pa, kot vemo, mnogokrat odigrava ključno vlogo pri doseganju dobrih rezultatov. Moj večji problem je organizacijske in finančne narave. Na atletska tekmovalna hodim največkrat sam. Vsak aktivni tekmovalec ima in mora imeti ob sebi nekoga, ki mu

poda vsaj štartno številko, reče bodrilno besedo, mu na cilju čestita... Pri meni tega ni in moja motivacija je včasih težka preizkušnja. O finančnih težavah tu niti ne bi govoril. Vesel sem, da mi tovrstno stisko vsaj delno olajša sponzor kavarna Veronika, ki mi povrne del ne prav majhnih stroškov.

Vsem težavam navkljub si s svojimi izvrstnimi tekaškimi dosežki doslej dokazal, da nadarjenost in močna volja lahko premagata marsikatero oviro in verjetno ti tudi to spoznanje daje potrebni optimizem pri kovanju novih načrtov, želja...

Seveda sem kljub vsemu optimist, in res upam, da se bo v Kamniku tudi za atletiko našlo več poslušal, kar bi se prav gotovo dobro obrestovalo. Mladih, ki bi radi napredovali v tem športu, imamo dovolj. Tu so tudi tri obetavne atletinje, ki so se z dobrimi rezultati že nekajkrat izkazale, a se zaradi slabih razmer v matičnem klubu že ozirajo po drugih slovenskih klubih. Res škoda, da zaradi nezanimanja izgubljam dobre tekmovalce.

Sam imam v načrtu doseči »spodoben« čas še v maratonu, kjer se doslej še nisem preizkusil. V Sloveniji je ta disciplina kvalitno zelo močna. Seveda so vsi moji načrti odvisni od morebitnih poškodb, ki jih atletski šport žal veliko terja.

KSENJA VRHOVNIK

Nekaj za vas, otroci!

Kulturni dan, kot ga še ni bilo

Četrtek, 14. 5. – kulturni dan.

Kulturni dan, kot ga še ni bilo. Obiskali so nas plesalci in plesalke plesne šole Kazina. Nestrpnost smo pričakali naše goste. Razdelili smo se v skupine in naša skupina se je srečala s plesnim parom Barbaro in Željkom. Predstavila sta nam standardne in latinskoameriške plesne. Opisala sta nam svoj trening, potek tekmovalne, povedala kaj o plesu in obljubila, da se bomo naučili nekaj plesnih korakov iz posameznih plesov.

Plesni učiteljici Katja in Mirjam sta nas seznanili z jazz baletom. Sestavili sta nam plesno koreografijo, s katero smo se plesalci naše skupine predstavili na zaključni prireditvi. Nadaljevali smo s standardnimi in latinskoameriški plesi. Lepo je bilo gledati plesna učiteljica plesati, ko pa smo morali zaplesati v paru tudi mi, nam je bilo kar malo nerodno, a smo vseeno zaplesali. Osnovni koraki ča-ča-ča nam niso delali težav in dobro smo se pripravili za nastop.

Na vrsti je bil posnetek s svetovnega prvenstva v standardnih in latinskoameriških plesih. Občudovali smo čudovite obleke plesalcev. Medtem ko smo mi obiskovali plesne delavnice, so v telovadnici pripravili prostor za naš nastop. Uvod sta naredila Željko in Barbara, ki sta zaplesala tango in angleški valček. Zdaj smo bili na vrsti mi. Imeli smo malec treme, vendar smo točko jazz baleta kar dobro odplesali. Spet sta zaplesala Željko in Barbara, tokrat s ča-ča-ča, rumbo, sambo in jive. Prireditve pa smo zaključili mi s ča-ča-ča.

Zares super je bil naš kulturni dan. Hvaležni smo plesnim učiteljicam in plesalcem iz Kazine. Mislim, da je še marsikdo od nas poplesaval ob glasbi.

Mateja Kalan in Špela, Podlipnik
OŠ Marije Vere Duplica

Nova knjiga založbe Harlekin

Biba leze, biba...

Verjetno ni otroka, ki ne bi poznal priljubljene otroške pesmice o nagajivi bibi, ki leze in gre. Ponavadi je to prva pesmica, ki se je otroci naučijo, prva, ki jo slišijo. Po tej pesmici so tudi poimenovali novo pesniško zbirko za otroke, ki je v teh dneh izšla pri kamniški založbi Harlekin.

V knjigi je zbranih prek sto najrazličnejših pesmi za otroke, od številnih ljudskih do tistih, ki so jih za najmlajše napisali znani slovenski pesniki, kot so Fran Levstik, Josip Stritar, Janez Bitenc, Niko Grafenauer, Tone Pavček in drugi, da komu ne bi naredili krivice. »Biba leze, biba...« je torej prava mala zakladnica otroške poezije, v kateri so številne zelo priljubljene pesmice, od katerih tako starši kot otroci pogosto znajo le po eno kitico.

Knjigo je opremila akademska slikarka Marija Prelog, ki je tudi narisala prikupno živalco – bibo, ki nas vodi po knjigi med pesmicami. Knjiga »Biba leze, biba...« je posebna še zaradi pomembnega dejstva – je prva leposlovna knjiga za otroke pri nas, natisnjena na okolju prijaznem papirju, tistem, za katerega ni bilo treba sekati dreves, pa tudi branje besedil, natisnjenih na recikliranem papirju je manj naporno. Ekološki papir je torej primeren za otroške knjige, in ni končni izdelek nič manj lep, preprosto. Knjigo »Biba leze, biba...« so v nakladi 2.000 izvodov natisnili v tiskarni Dan v Ljubljani.

R. B.

Življenje v moji ulici

Moj uradni rojstni kraj je Ljubljana, ker sem v tamkajšnji porodišnici prirojala na svet; kraj, kjer pa preživljam svoja mlada leta, je Kamnik, natančneje Strelška ulica, stisnjena med graščino in Žalami, obdajajo pa jo gozdovi.

Verjetno se sprašujete, kako to, da živimo prav tu, v tem predelu Kamnika. Naj povem, da je bilo okoli leta 1950, ko sta moja stara starša začela iskati parcelo. Ata je zvedel za posebno ugoden nakup zemljišč pod Žalami, zato je mamopeljal na ogled. V kotlini, kjer se sedaj razteza gosto naseljena Strelška, sta bili takrat postavljeni le dve hiši, ki ju je obdajala snežna belina. Mama je nakremžila obraz in razočarana dejala: »A tukaj naj bi zidala hišo! Ta nejevolja jo je kmalu minila, kajti prišla je pomlad, s pomladjo pa vse polno sprememb in pomembnih odločitev. Ko je mama zagledala 'bodočo' parcelo v cvetju in zelenju in sploh v super okolju, se je takoj premislila in kupila sta jo. Kmalu sta začela zidati in si ustvarila družino, malo za tem so kotlino naselili še drugi prijazni in dobri ljudje, ki so še danes naši sosedi. Takrat še niso vedeli, kako naj bi imenovali to naselje. Kmalu so na koncu ulice zgradili strelšiče in po njem ulico tudi imenovali. Sedanja Strelška šteje približno 25 hiš, kar pomeni, da tu biva veliko otrok, s katerimi se zabavamo ob prostih dneh, najbolj pa je živo med poletnimi in zimskimi počitnicami. Poleti hodimo na bazen s posebnimi učnimi majicami, ki jo ima vsak mlajši prebivalec Strelške, se vozimo s kolesi v Kamniško Bistrico, ob večerih pa posedamo ob koči, ki smo jo 'podedovali' od starejših generacij, pečemo koruzo in se pogovarjamo. Pozimi, kadar je kaj snega, se najpogumnejši fantje in dekleta spustijo po skakalnici, kjer so pred leti naši očetje v sodelovanju s skakalnim klubom prirejali nočne skoke. Zabava je tudi takrat, ko »zašrangamo« ulično dekle, ki se omoži, ali takrat ko praznujemo rojstne dneve, Silvestrovo, za 1. maj pa se še posebno potrudimo in postavimo kres.

Sploh smo vsi prijatelji, in se zelo redko prepiramo. Mislim, da bi bil vsak srečen, če bi živel v tako prijetni ulici, kot je naša.

Polona Jensenovec,

O. Š. Frana Albrehta

Dolgi poleti jadralnih padalcev

Kamniški jadralni padalci, ki tekmujejo v najvišjem rangi, v LIGI jadralnih padalcev, so v zadnjem času zabeležili nekaj odličnih rezultatov oziroma zelo dolgih preletov. Najdaljši prelet se je 8. maja posrečil Dušanu Orešku, ki je štartal na Kravcu, po štirih urah letenja pa je pristal na italijanski meji v Ratečah. To je trenutno najdaljši prelet, opravljen z jadralnim padalom v Sloveniji, preletena zračna razdalja med štartom in pristankom pa je nekaj krajša kot 70 kilometrov. Omeniti velja, da so istega dne to razdaljo preleteli še trije piloti: 57 kilometrov dolg prelet se je posrečil tudi Maksu Humarju; poletel je s Kravca, pristal pa v Gozd Maruljku. Teden dni prej pa je Dušan Orehek poletel 51 kilometrov, 43 kilometrov dolg prelet pa se je posrečil Petru Slaparju. Oba sta star-

tala na Kriški gori nad Golnikom, obratna točka je bil Sv. Jakob nad Predvorom, pristala pa sta na Jesenicah, oziroma v Mojstrani. Poleg omenjenih preletov so kamniški jadralni padalci opravili kar lepo število preletov, daljših kot 30 kilometrov. Poleg omenjenih so bili uspešni še Borut Jurkovič, Robert Stefe, Robi Čebular in Janez Benkovič ter Božo Breznik.

S temi rezultati so se kamniški tekmovalci uvrstili v sam vrh razpredelnice, tako v LIGI jadralnih padalcev kot v tekmovalju za XC pokal. Poleg tega je v društvu kar nekaj mladih pilotov, ki so željni uveljavitve, in lahko v prihodnosti pričakujemo od njih dobre rezultate. Večkrat izrečeno in napisano trditev, da je tekmovalna ekipa POLETA iz Kamnika najmočnejša klubska ekipa v Sloveniji, pa so ti rezultati samo še podkrepili. Jadralni padalci upajo, da bodo s svojimi rezultati pritegnili tudi sponzorje, posebej še, ker se bliža pričetek EVROPSKEGA PRVENSTVA, ki se bo dva dni odvijalo tudi na Veliki Planini.

D. O.

Planinski kotichek

Bili smo na Veliki planini

Že nekaj let je vreme v začetku junija precej nestabilno. Tako je odpadlo že precej za prvo soboto v juniju napovedanih izletov. Tudi letos je bilo vreme precej muhasto in še v petek pred izletom je deževalo, tako da se marsikdo kar ni mogel odločiti, ali bi šel na izlet ali ne. Toda vremenska napoved za prvo junjsko soboto je bila še sprejemljiva (plohe ali nevihte v popoldanskem času), tako da akcija ni bila odpovedana.

Ker je skoraj polovico udeležencev pripeljal avtobus, se je skupina na začetku razdelila v dve grupi: tisti, ki so se pripeljali z avtomobili, so šli s konca gozdne ceste, tisti, ki so bili na avtobusu, pa kar s ceste v Macenovcu po zemljskem plazu do lovske poti. Na drugi strani plazu se je pot nadaljevala v zložen dvigavanju vse do odcepa proti Sivniku, kjer se je začela strmina. Pot je bila ozka in se je vzpenjala skozi redek gozd in travne strmale, tako da je bila potrebna posebna previdnost. Tu je druga skupina dohitela prvo, tako da sta nato nadaljevali skupaj. Ves čas pa so imeli vodniki medsebojno radijsko zvezo kakor tudi zvezo z dolino, tako da bi lahko takoj poklicali pomoč, če bi bilo potrebno.

Ko so se povzpeli na greben, se je pot malo položila. Nadaljevanje je bilo lažje vse do nekakšnega pomola, od koder je bil lep razgled proti jugu, čeprav ni bilo ravno najboljše vidljivosti. Od tam pa do roba je bilo še malo lahkega plezanja čez Rigelj, kakor pravijo strmi stopnji.

Po prestopu ograje se je skupina spet razdelila. Tisti, ki jih je zanimala samo pot čez Rigelj ali so imeli manj časa ali pa so se ustrašili megle, ki se je podila čez zelene planjave, posute s pisanim cvetjem, so se skupaj z vodnikom podali proti Konjščici in nato čez Dol do spodnje postaje gondolske žičnice. Drugi, ki jih je bilo precej več, pa so šli po robu planote na sam 1666 m visoki vrh Velike planine. Ker je hladno pihalo, so hitro nadaljevali do Domžalskega doma, kjer je bil daljši počitek.

Po privezovanju duše so nato šli skozi pastirsko naselje Male planine in mimo Kisovca do križišča poti pred Pasjimi pečmi. Tu so zavili na nemarkirano lovsko pot, ki se je sprva malo hitreje, nato pa zelo zložno spuščala po južnih pobočjih velikoplaninskega masiva. Nekje na sredi poti se je usul dež, tako da so prišli zelo prav dežniki, ki so jih imeli s seboj. Nato je pa zopet posijalo sonce in pri lovski koči na Sivniku so bili že vsi dežniki suhi.

Nadaljevanje je bilo po lepi lovski poti vse do zemljskega plazu v Macenovcu, kjer so se spustili na asfaltirano cesto. Do Kamnika je bilo dovolj prostora za vse v osebnih avtomobilih, tako da ni bilo potrebno čakati 2 uri na avtobus.

Nalepke GRS

Gorske reševalne službe verjetno ni potrebno predstavljati, saj je v tem prostoru in ljudeh dobro poznana in priznana. Letos pa praznuje 80. obletnico ustanovitve na področju Slovenije, medtem ko je kamniška 10 let mlajša.

Toda reševanje, kljub temu da reševalci niso profesionalci, kar pomeni, da za svoje delo niso plačani, čeprav ga opravljajo profesionalno dobro, le nekaj stane. Potrebna je dobra oprema, od obutve in obleke do posebnih reševalnih nosil, vrvi, jeklenic, od klinov in celega kupa drugih reči, do vponk, čelad in radijskih postaj.

Ta slednje veliko pomagajo pri reševalnih akcijah pa tudi pri preventivi. Ljudje so bistveno hitreje obveščeni in tako se čas od klica na pomoč pa do prihoda reševalcev na kraj nesreče precej skrajša. Za primer naj povem samo o dogodku, ki se je zgodil v nedeljo, 7. junija. Na pohodu k Matkovemu škaflu v Matkovem kotu je neki starejši udeleženki postalo slabo, dobila je srčni napad. Na srečo je bil v bližini tudi reševalec z radijsko postajo, ki je poklical na pomoč reševalce iz Solčave. Ti so bili nato v dobre pol ure pri bolnici, ki pa se je že precej opomogla, tako da se je vse srečno končalo. To je samo droben primer, ki pove, kako pomembna je dobra oprema.

Dobra oprema je pa draga in še obrabi se precej hitro. Res je, da dobi postaja GRS Kamnik pomoč iz občinskega proračuna, od zavarovalnice Triglav za preventivno dejavnost in še kdo kaj primakne, vendar s tem

Triatlonci v Kamniku

V soboto, 4. julija, se Kamničanom spet obeta imeniten športen dogodek. V našem mestu se bodo namreč letos že tretje leto zbrali triatlonci iz vse Slovenije, ki bodo v plavanju, kolesarjenju in teku preizkušali spretnosti svojih jeklenih moči, prav gotovo pa bomo imeli marsikaj videti tudi mi gledalci.

Sicer pa triatlon za zveste športne navdušence ni nič novega, saj že nekaj let kot atraktivna disciplina vztrajno navdušuje na slovenski športni sceni in privablja vse številnejše tekmovalce.

Kamniški »trobojci« so se množično udeležili obeh preteklih triatlonov v Kamniku, zato pričakujemo, da bodo s svojo prisotnostjo navduševali tudi letos. Da pa bo stvar le izvenela tako, kot se za pravo športno tekmovalje spodobijo, ste v čimvečjem številu vabljeni tudi gledalci. Tako boste s svojo prisotnostjo prispevali k dobremu vzdušju, z glasnim vzpodbujanjem pa pomagali tekmovalcem hitreje priti na cilj.

In še podatki o tekmovalju:

Štart triatlona bo, kot že rečeno, v soboto, 4. julija, ob 10. uri pri bazenu v Kamniku. Proga zajema: 500 m plavanja, 20 km kolesarjenja, in 5 km teka. Moški bodo tekmovali v sedmih kategorijah, ženske v treh. Prijavnina (do 28. 6.), znaša 700 SLT; do tega datuma jo je treba nakazati po pošti nakaznici (z letnico rojstva!) na naslov: Andrej Lanišek, Kersnikova 7, Kamnik. (tel.: 811-907). Prijava bo možna tudi še na dan tekmovalja, – do 9. ure, štartnina pa bo višja: 1000 SLT. Vsak tekmovalec bo dobil topli obrok, majico ter izžrebano nagrado, po razglasitvi pa še sliko. Prvi trije v vsaki kategoriji prejmejo kolajne, zmagovalci pa tudi majolike, dar pokrovitelja SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK. Prvih deset tekmovalcev pri moških in pet pri ženskah bo prejelo še posebne nagrade. Treba je omeniti, da tekmovalci tekmujejo na lastno odgovornost (upoštevanje cestno prometnih predpisov pri kolesarjenju, obvezna zaščitna čelada)! Tekmovaljevanje šteje tudi za pokal Triatlonske zveze Slovenije.

Na svidenje torej!

Org. odbor

»TRIATLON KAMNIK 92«

Uspešno delo društva multiple skleroze

Člani kamniško zasavske podružnice Društva multiple skleroze (MS) so se konec meseca maja zbrali na občnem zboru na Trojanah. Delo društva v preteklem letu dni so ocenili kot uspešno. V kamniško-zasavski podružnici je okrog 80 članov iz kamniške, domžalske in zasavskih občin. Že šesto leto podružnico uspešno vodi poštvovalni Vinko Kotnik iz Domžal. Že nekaj mesecev se okrog 30 članov udeležuje enkrat tedensko razgibalnih vaj v telovadnici Doma upokojevcv v Kamniku. Vaje izvajajo fizioterapevti Doma upokojevcv in Zavoda za rehabilitacijo invalidov pod vodstvom dr. Kurinčičeve.

V prihodnje bodo obisk teh vaj povezali s pogovori o življenju in težavah članov. Kamniške pogovore bo organiziral Branko Urbanija. Društvo MS vabi v svoje vrste še druge bolnike, prizadete so to boleznijo. S skupnimi srečanji in medsebojno izmenjavo izkušenj bodo nameč lažje premagovali svoje težave.

F. S.

Obisk direktorjev škofijske Karitas

Za begunce iz BiH je poskrbljeno

Na brniškem letališču sta se 3. junija poslovila od slovenskih karitativnih delavcev direktorja Karitas v francoskih škofijah Blois in Poitiers, Serge Grolleau in Benoit Izard. V Slovenijo sta prišla na enotedenski prijateljski in informativni obisk, da bi se srečala z udeleženci marčevskega seminarja, ki ga je organizirala francoska Karitas, spoznala naše lepote in tudi ugotovila, kako delamo udeleženci omenjenega študijskega srečanja in pa slovenske dobrotelne ustanove.

Po Sloveniji smo jih vodili člani skupin, ki smo bili na praksi v njuni škofijski Karitas. Go sta sta se mudila tudi v kamniškem koncu. Tega si je v spremstvu člana Župnijske Karitas Komenda Jožeta Pavliča 29. maja še posebej ogledal Serge Grolleau, skupaj z Benoitom Izardom pa je obiskal družini Slavke Markelj iz Kamnika in Darje. Ovičar iz Most, ki sta bili tudi na seminarju v Franciji.

Serge Grolleau si je najprej ogledal komendsko župnijsko cerkev sv. Petra, nato župnijsko cerkev sv. Benedikta v Stranjah,

izvir Kamniške Bistrice, se srečal z begunci v prikolicah na severnem obrobju mesta Kamnik, pogovarjal z vdovo in hčerko slikarja Lojzeta Perka, se sprehodil po Arboretumu Volčji Potok, si ogledal znamenitosti mesta Kamnika, nato pa se zvečer pri Jožetu Pavliču pogovarjal z vodstvenim odborom Župnijske Karitas Komenda.

Izredno so mu bile všeč Plečni-kove umetnine v stranski cerkvi, komendski pa je bila kar preveč baročno razsipna za njegove oči. Zanimal se je za stanje beguncev iz BiH Kamniku in bil po pogovorih z vodilnim osebjem nastanitvenega središča pri Mekinjah ter begunci samimi zelo zadovoljen z njihovo oskrbo in urejenostjo centra. V Arboretumu se je ohladil in umiril od mnogih vtisov v Sloveniji in njenih ljudeh.

Francoska gosta sta odhajala domov vidno presenečena nad slovensko gostoljubnostjo, lepo naravo, še zlasti pa ljudmi pri nas. Serge je obljubil, da kmalu spet pride. Tokrat uradno, da bo pripravil obisk delegacije francoske Karitas prihodnje leto.

J. P.

Prikolika je postala njihov novi dom

Obiskali smo Višarje Romarji iz 12 naselij

Avtobus z okoli petdesetimi udeleženci je odpeljal iz Komende proti Svetim Višarjem (1790 m) v nedeljo, 7. junija, kamor smo od Podplaza prispeli z gondolsko žičnico okoli pol ure pred poldnevno mašo.

Za organizacijo in vodenje romanja smo skrbeli predstavniki farnege odbora krščanskih demokratov na Komendskem.

Med romarji je bilo nekaj udeležencev, ki so že bili na Svetih Višarjih, a tudi ti so bili polni pričakovanj ob ponovnem srečanju z višarsko Marijo. Sicer pa so Svete Višarje pravi naravni biser, odkoder more človek uživati čudoviti gorski svet prepadnih Zahodnih Julijskih Alp in položnejših Karnijskih Alp na severu, ki jih loči pod Višarji globoko vrezana Kanalska dolina.

Na tem lepem kraju se srečujejo Slovani, Romani in Germani; s stalnim bivališčem v okoliških krajih pa Slovenci, italijansko govoreči Furlani in Avstrijci.

Že v 16. stoletju so Svete Višarje imenovali božjo pot treh narodov, v tem stoletju pa jo lahko imenujemo božjo pot Evrope.

Kratek zgodovinski oris: O tem je zapisano takole: »Staro izročilo pripoveduje, da je neki pastir iz Zabnice iskal izgubljene ovce. Bilo je leto 1360. Po dolgem iskanju jih je našel na samem vrhu Višarji: kletale so okrog nekega grma. Začuden pastir je pogledal in našel v grmu lep lesen kip Marije z Detetom. Kip je odnesel žabniškemu župniku. Drugi dan pa se je kip čudežno vrnil na Višarje. Spet so ga nesli v Zabnico, toda tretji dan se je ponovno znašel na Višarjih. Žabniški župnik je o vsem tem obvestil oglejskega patriarha, ta pa je ukazal, naj na kraju, kjer so našli kip, postavijo kapelico. O tej prvi kapelici ni nobenega sledu več, na drugo kapelo pa nas spominja sedanji prezbiterij. Kasneje so tam postavili cerkev, ki so jo večkrat uničile strele in vojne, a so jo vedno znova obnovili.

Notranjščino cerkve krasijo: Marijin kip z Detetom, ki ga ocenjujejo, da je prav tisti, ki so ga častili že v najzgodnejšem obdobju; zidne poslikave oz. freske, delo akademskega slikarja Toneta Kralja, in

RDEČI KRIŽ KAMNIK OBVEŠČA

17. 6. 1992 je bilo na področju Kamnika 412 beguncev iz BiH. Še vedno prihajajo novi, nekateri pa se tudi vračajo. Za vse velja, da so dobro preskrbljeni in na varnem.

V zadnjem času so se rodili 4 otroci – 3 deklice in 1 deček. Matere z novorojenčki prebivajo v nastanitvenem centru na Bakovniku.

Občinska organizacija RK sporoča, da je prošnja, objavljena v zadnjem Občanu, naletela na dober odmev. Dobri ljudje so darovali pralni stroj in 3 hladilnike. Darovalcem se RK iskreno zahvaljuje.

Občinska organizacija RK sedaj prosi za nekaj otroških posteljic, v katerih bi lahko počivali novorojenčki in drugi otroci.

Zvezna republika Nemčija je pripravljena sprejeti določeno število beguncev, ki imajo sorodnike v ZRN in bi jih želeli sprejeti, pa to do sedaj zaradi različnih razlogov ni bilo mogoče. Vsi, ki imajo take sorodnike, naj se oglasijo na obč. org. RK Kamnik, kjer bodo dobili dodatne informacije.

Radio Slovenija pripravlja posebno oddajo za begunce v hrvaškem jeziku. Oddaja bo na 1. programu Radia Slovenija vsak dan ob 18.45. Vse beguncev vabijo, naj oddajo poslušajo. Svoje pripombe, mnenja in predloge, ki jih imajo, naj sporočajo na radio Slovenija.

S. S.

barvasta okna, delo grofa Riccarda di Colloreda.

Leta 1960 so na Višarjih slovesno praznovali 600-letnico božje poti.

Na poti proti domu smo za krajši čas obiskali še Veliko in Malo Mangartsko jezero, ki ležita 936 in 926 m visoko v prostorni koči (ploski dolini) pod prepadnimi stenami mogočnega Mangarta (2678 m). Zanimivo je, da domačini Malo jezero označujejo s starim imenom Zgornje večje jezero, Veliko jezero pa Spodnje manjše jezero. V obeh jezerih je voda vse leto izredno mrzla, saj dosega celo v najbolj vroči poletni dobi le 8–10 stopinj, zaradi česar sta docela neprikladni za kopanje. V tem je poglobljeni razlog, da se ljudje, in teh je običajno ob koncu tedna kar precej, zadržujejo v tej izredno lepi koči ponavadi le nekaj ur. Zato tudi ni izstopajočih turističnih objektov, kar daje zaradi ohranjenosti naravne dediščine globlje osebnostno doživetje.

Skladno z naravno, kulturno in versko prepojenostjo je reslo naše doživljanje v prijeten in nepozaben spomin, kar je ena od bistvenih vrednot za razumevanje med ljudmi, ne glede na to, iz katerega kraja smo prišli in kaj nas je osebnostno oblikovalo.

V zvezi s prevozom je treba izreči posebno zahvalo g. Vladu Padžniku, vodji poslovne enote prevozi KOMPAS-HERTZ rent a car v Ljubljani, ki je odobril brezplačno vožnjo z njihovim avtobusom.

DR. MARKO ŽEROVNIK

S cvetjem okrašena Mlakarjeva gostilna tudi letos pozivlja podobo stare Duplice. (Foto: F. S.)

Akcija turističnega društva Cvetje na okna in balkone

Posebna komisija Turističnega društva Kamnik bo tudi letos v mesecu juliju in avgustu ocenjevala ureditev fasad, oken, balkonov in vrtov v Kamniku in širši okolici. Tako so sklenili na nedavni seji izvršnega odbora Turističnega društva Kamnik. Seveda bodo ocenjevalci posebej pozorni na okrasitev okenskih polic in balkonov s cvetjem, ne bodo pa spregledali tudi celotne urejenosti hiš in vrtov.

Turistično društvo pričakuje, da bo njihova akcija tudi letos kot prejšnja leta naletela na velik odziv med Kamničani in okoličani, saj je njen glavni namen polepsšati videz naših krajev, še posebej v poletnih mesecih, ko bo v Kamnik prihajalo več turistov.

Za štirideset lastnikov najbolj ocenjenih hiš bo turistično društvo pripravilo jeseni turistični izlet po Sloveniji. Dogovorili so se tudi, da kakšnih prijav na društvo ni treba pošiljati. Zato se raje lotimo takoj urejanja svojih oken in balkonov in jih okrasimo s cvetočimi lončnicami, uredimo fasade in vrtove ter očistimo okolico, da bodo Kamnik in sosednji kraji dobili pravo podobo turističnega kraja.

To bo tudi prispevek k čimboljši uvrstitvi Kamnika na tekmovanju slovenskih krajev na področju turizma, urejanja okolja in gostoljublja, ki ga razpisuje Turistična zveza Slovenije.

F. S.

Prvi seznam vojnih žrtev na Kamniškem

Gre za žrtve druge svetovne vojne, ki so pred 6. aprilom 1941 živele na območju sedanje komendske fare.

Pred nami je spoštljiv, a hkrati pretresljiv prikaz vseh vojnih žrtev druge svetovne vojne, ki so pred nemškim napadom na naše ozemlje živele na Komendskem. Zajete so vse žrtve. Med temi žrtvami so tudi tisti, ki so bili samo sopotniki vojnih časov in tedanjih razmer, a so se znašli v meteu vojne brezizhodnosti.

Pri zbiranju in urejanju seznama sem si močno prizadeval, da ne bi prišlo do napak, a te prikradejo nevede, zato prosim bralce, zlasti njihove sorce, da bi vsako napako, ki jo bodo opazili v seznamu, sporočili sestavljalcu tega seznama, bodisi osebno bodisi po pošti (Komenda, Čebuljeva 17).

ŽRTVE VOJNE SO NASLEDNJE

Breg

BOLTEŽAR (Tomov) STANKO
CERAR (Klemenov) FRANC
CIPERLE (Posodovčev) FRANC, starejši
CIPERLE (Posodovčev) STANKO
CIPERLE (Posodovčev) FRANC
SEDLAR (Milharjev) CENE
ZARNIK (Zormanov) JANEZ

Gmajnica

JUHANT (Čurđakov) FRANC
KREMŽAR (Miklavčev) FRANC
SEDUŠEK (Obrov) IVAN
VIDMAR (Šomaštrov) JOŽE

Gora

BRELIH (Kaplanov) JANEZ
JUHANT (Matijakov) FRANC
KEBER VINKO
KEBER LOJZE
STREHOVEC (Koželjev) IVAN
STREHOVEC (Koželjev) JOŽE
ŠTEBE (Breclov) FRANC

Klanec

BOŠTIC (Bernausov) STANE
BORŠTNAR (Mrtanov) JANEZ
FUJAN (Pri Vrgonistu) FRANC
GALJOT (Plenkov) JOŽE
JUHANT (Koftanov) IVAN
KERN (Frlanov) PETER
LAH (Lenarčev) FRANC
PORAVNE (Drešarjev) JANEZ
SODNIK (Kadunjev) RUDI
TIČAR (Klenkarjev) MIRO
TIČAR (Klenkarjev) STANE
VRTNIK (Mlinarjev) FRANC
VRTNIK (Mlinarjev) JOŽE
VRTNIK (Mlinarjeva) MILKA

Komenda

GAŠPERLIN (Zorijev) FRANC
HRIBAR JOŽE
KOMELJ (Vodnikova) AGATA
LAH (Minkova Joža) CILKA
MARN (Matevževa) MINKA
MEJAČ (Šolski) ANDREJ-VITKO
MEJAČ (Šolski) LOJZE
SLANOVEC JOHANCA
ŠPRUK (Mejačev) JANEZ
ŠPRUK (Mejačev) TONE
ŠPRUK (Mejačev) FRANC
ŠPRUK (Mejačev) FLORJAN
ŠTRCIN (Ropretov-Štrcinov) ALEŠ
ŠTRCIN (Ropretov-Štrcinov) RAJKO
ZORAN (Jernejčkov) JOŽE

Komendski Dobrava

DROLČ (Štrajharjev) IVAN
JUHANT (Kobilekarjev) RUDI
JUHANT (Bvasova-Kobilekarjeva) FRANČIŠKA

KORBAR (Šerčeva-Korbarjeva) ANTONIJA

PROSEN (Slanovec) VINKO
ŠTUPAR (Vrtačnikov) JANEZ

Križ

BURGER (Kovčkov) FRANC
CVELBAR LOJZE
ČRNIVEC (Matijev) ANTON
GOROPEČNIK (Blaževčev) JANEZ
GRINTAL (Trelčev) JOŽE
GRINTAV (Vavptov) FRANC
HRIBAR (Koširjev) IVAN
KLADNIK (Kramerjev Žani) IVAN
KOSEC (Znidarjev) ANDREJ
OBRULEK (Čubrov Johan) PETER
PETEK (Bognarčkov) FRANC
PETERLIN (Maričkov) JOHAN
PROSENC (Šinov) VIKTOR
PREZELJ (Mihov) MIHA
REMIC (Andrejevov) JOŽE
ZORMAN (Čubrov) LOJZE

Mlaka

FAJGEL (Marinkovčev) FRANC
HACIN (Pikčev) JOŽE
JUHANT (Vodančeva) VIDA
KERN (Vodančev) JANEZ
KOŽELJ (Rojčev) ADOLF
LEVEC (Piršnekov) FRANC
SRŠEN (Kočjačev) FRANC
STELE (Lečnikov) MAKŠ
STELE (Lečnikov) NANDE

dr. MARKO ŽEROVNIK
(se nadaljuje)

UNIVERZALE DOMŽALE

vam v svojih industrijskih prodajalnah
v Domžalah in Homcu nudi

OBLAČILA ZA POČITNIŠKE DNI – AKCIJA OD 23. JUNJA DO 20. JULIJA

V ponudbi je pestra izbira otroških in odraslih poletnih oblačil in pokrival po ugodnih cenah z dodatnimi presenečenji na blagajni. Odprto NON-STOP. Obiščite jih, ne bo vam žal!

STANISLAV ČAS

Moste 80 H
pri Komendi
tel. 841-524

- čiščenje in urejanje poslovnih, proizvodnih in bivalnih prostorov
- strojno čiščenje vseh vrst talnih, sten-skih, stropnih in tekstilnih oblog
- strojno čiščenje podov s premazi (marmor, vinflex, vinas, parket)
- kemično čiščenje notranjosti avtomobilov, sedežnih garnitur, lamelnih zav-
ves, žaluzij idr.

Ob 25. juniju, prazniku slovenske samostojnosti, iskreno čestitamo!

Opravljam računovodske storitve za obrtnike in podjetja.

Informacije: Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo
Kamnik, Steletova 8,
61241 Kamnik

Telefon št. 816-211, interna 223,
ali 811-067

**TRGOVINA
Z BARVAMI, LAKI,
LEPILI, ČISTILI
IN PRIBOROM**
na Steletovi 25, v Kamniku
tel. in faks: 812-511

**PRI NAS SPET NEKAJ
NOVEGA!**

ca 600 različnih nians
avtolakov COLOMIX
pripravimo na naši novi
mešalni aparaturi.

barva Hidrocol
za pleskanje.

Odprto od 8. do 12. in od 14. do 18. ure, ob sobotah od 8.
do 12. ure. Material brezplačno pripeljemo na dom.

SE PRIPOROČAMO!

MALI OGLASI

Fotoaparat, izgubljen 22. na 23.
5. 1992 na Duplici, vrnite Rahma-
nu, Medvedova 7, Kamnik.
Mlado majhno mucko, navajeno
čistoče, oddamo. Tel. 831-526.
Inštruiram matematiko, fiziko in
elektrotehniko. Tel. 738-662.

Sabina Štrajhar se
opravičuje Dragici
Komlanc za izrečene
žaljive besede.

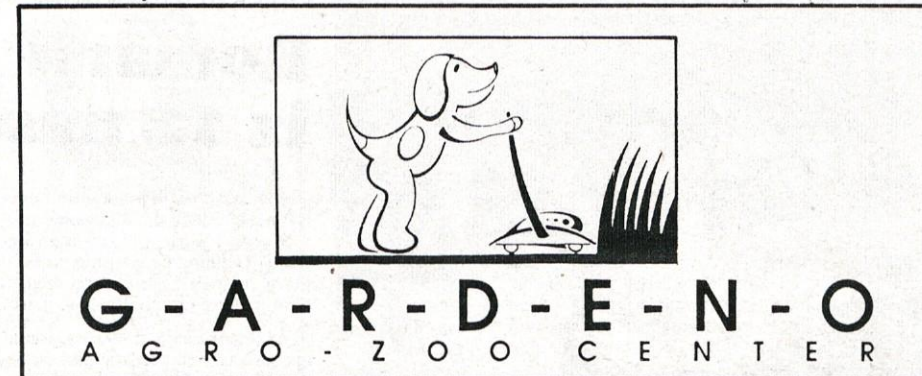
**PRODAJA PURANOV
IN BELIH PIŠČANCEV
ZA NADALJNJO REJO.**
Suhadole 12, Komenda.

Podpisana Pavla Lanišek iz So-
teske preklicujem žaljivo bese-
do (simulantka), ki sem jo izre-
kla Minki Klemen iz Duplice.
Izjavljam, da je neresnična in
se ji za izrečeno žalitev opravi-
čujem.

Vabim k obiranju in
ugodnemu nakupu
črnega in rdečega
ribeza na Dobnem,
predvidoma od 1. julija
dalje. Tel. 737-470.

**FOTOGRAFIJE
ZA NOVE
SLOVENSKE
DOKUMENTE
VAM IZDELAMO
TAKOJ!**

Novi trg 17, Kamnik
tel.: 832-655

(v smeri od Zdravstvenega doma proti lesenemu mostu pri Utoku)

TRGOVINA ZA VRTIČKARJE IN LJUBITELJE MALIH ŽIVALI

- CVETLIČNO IN VRTNO ORODJE
- GNOJILA, ZEMLJA, HUMUS
- SREDSTVA ZA VARSTVO RASTLIN
- SEMENA, ČEBULICE, TRAVE
- KOSILNICE, ŠKROPILNICE, MOTOKULTIVATORJI
- PRIBOR ZA ZALIVANJE
- VSE ZA PSE, MUCE, RIBE, PTICE, HRČKE, ŽELVE
- VELIKA IZBIRA UVOŽENEGA BLAGA

IN ŠE IN ŠE – ČESAR NI, SE HITRO DOBI!

Za gotovinsko plačilo nad 1.000 SLT 5% popust.

Delovni čas od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

– popravilo vseh vrst RTV
aparatur, videorekorder-
jev, računalnikov in malih
gospodinskih aparatov
– priključitev telefonskih
aparatur, tajnic, telefakov
in inštalacije hišnih alarm-
nih sistemov
– čiščenje video in audio
rekorderjev, disketnih in
tračnih enot za samo 500
SLT.

PRIZMA

Trgovina, Steletova 25

NOVO! HIT!

Guns n' Roses povsod z vami, sedaj tudi na zvezkih
– velikih in malih ter vložnih mapah.
Pridite čimprej, obenem vam nudimo tudi ostale šolske
potrebščine ter nahrbtnike po zelo ugodnih cenah.

**IZKORISTITE TUDI UGODNE
PLAČILNE POGOJE!!!**

Kamnik, Steletova 25

**ŠOLSKE POTREBŠČINE,
IGRAČE,
UNIKATNA KERAMIKA**

Ne čakajte jeseni in s tem začetek šole, ampak si že
sedaj zagotovite vse za novo šolsko leto in še po ugod-
nih cenah.

Imamo tudi veliko izbiro nahrbtnikov iz uvoza.

Pri nakupu nad 2.000 SLT možnost plačila na dva čeka.

Do 30. junija 1992 pa ob takojšnjem plačilu priznamo
10% popust.

NOV DELOVNI ČAS: od 9. do 12.30 in od 15.30 do
19.30, ob sobotah od 9. do 12. ure.

GOSTILNA MLAKAR

Ljubljanska 40
Duplica pri Kamniku
Tel. 812-758

Dobra hrana, solidna postrežba in cene...

Malice in kosila po ugodni ceni. Stalnim
gostom in skupinam nad 6 oseb nudimo še
dodatne popuste.

Odprto od 10. do 23. ure, ob nedeljah od 10.
do 21. ure, ob ponedeljkih zaprto.

VABLJENI!

OBČINA KAMNIK
Izvršni svet
Sekretariat za gospodarstvo in družbene
dejavnosti

OBVEŠČA OBRRTNIKE IN PODJETNIKE V OBČINI KAMNIK,

da od 1. 7. 1992 dalje nudi brezplačno pravno
pomoč oz. svetovanje pri razvoju malega
gospodarstva v občini.

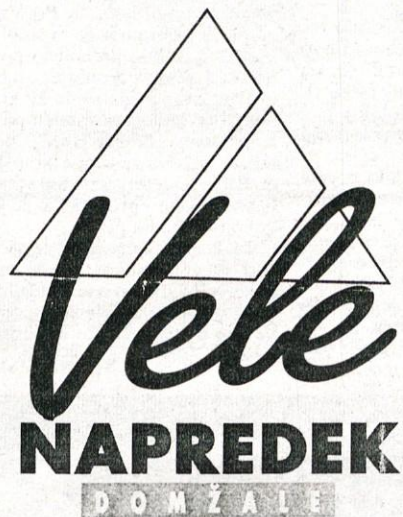
Za kaj pravzaprav gre?
Pravna pomoč oz. svetovalno delo naj bi bila priložnost, da
bi:

- ljudem s podjetniškimi idejami omogočila udejaniti ideje
in jim pomagali pri urejanju dokumentacije za
ustanavljanje podjetij, spremembo registracije, dopolnitev,
združevanje in podobno;
- obrtnikom in podjetnikom pomagali z nasveti pri
urejanju plačil, sodne izterjave itd;
- pomagali pri napovedi davka in davčnih evidencah;
- tekoče seznanjali s predpisi in zakonodajo za malo
gospodarstvo;
- posredovali različne informacije iz raznih informativnih
centrov;
- posredovali pri varovanju avtorskih pravic in prevzemu
ali oddaji licence;
- svetovali pri pridobivanju in izobraževanju sodelavcev;
- pomagali pri izdelavi splošnih aktov;
- skušali reševati tekočo problematiko posameznikov.

Svetovalno delo bo dvakrat tedensko, in sicer
v **PONEDELJKIH IN SREDAH** od 14.30 do 17. ure,
v stavbi Skupščine občine Kamnik, soba št. 7 (pritličje).

Želimo vam pomagati uresničiti vaše zamisli,
zatorej vabljeni!

SEKRETAR
Mihael Novak, l. r.

NOVO V BLAGOVNICI VELE

Začeli smo z veliko prodajo
italijanske modne
obutve za vso družino
po zelo ugodnih cenah

V MINI BLAGOVNICI ZARJA MENGEŠ

Nova ponudba oblačil, perila in metrskega blaga, poleg tega pa še na

NOVO

PRODAJA ITALIJANSKE ŽENSKE OBUTVE

po zelo ugodnih cenah

V obeh blagovnicah prodajamo tudi na 3 čke ali na potrošniško posojilo.

V vseh naših živilskih trgovinah pivo in radenska po nizkih akcijskih cenah.

Pri nas je
vedno nekaj
novega!

NOVI GRANITI KAMNIK d.o.o.,

Sp. Stranje 6, 61242 STAHOVICA
objavljamo prosto delovno mesto

KOMERCIALISTA

za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoji:

- visoka ali višja strokovna izobrazba ekonomske ali gradbene smeri
- 2 leti delovnih izkušenj na področju prodaje in izterjave
- poznavanje programskih orodij
- znanje enega tujega jezika (angleščina, nemščina)
- vozniški izpit

KNJIGOVODJE

za nedoločen čas s polnim delovnim časom
Pogoji:

- višja ali srednja ekonomska šola
- 4 leta delovnih izkušenj na finančno-računovodskem področju
- poznavanje programskih orodij
- znanje enega tujega jezika (angleščina ali nemščina)
- vozniški izpit

Pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na gornji naslov v 15 dneh po objavi.

ZAHVALA
Ob smrti naše drage

ANGELE SLEVEC

iz Zgornjih Stranj 28

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter tako številno spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala gospodu župniku za lep pogrebni obred, pevcem za ganljivo petje in Kati Turk za ganljive besede. Zahvaljujemo se tudi zdravstvenemu osebju ZD Kamnik za hitro pomoč.

Žalujoci: vsi njeni

Stranje, Zakal, Perovo, Tunjice, Bistričica, Komenda, Kranj, Stiška vas, junij 1992

TRGOVINA ZA MLADE IN NAJMLAJŠE »TIA«

Moste 80/H
tel. 841-524

Za vroče dni pri nas se vse dobi:

- kopalke za vso družino
- plavalni obroči, igrače za na plažo
- majice, kratke hlače, kratke pajkice
- športni copati po 1.500 SLT.
- plenice pampers po 1.500 SLT.

Trgovina je odprta od 9. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

Ugoden nakup – prirčno vabljeni!

DEŽURSTVA ŽIVILSKIH TRGOVIN V JULIJU

4/7-92 – Emona, Duplica
11/7-92 – Mercator, Šmarca, Stranje
18/7-92 – Metka, Moste
25/7-92 – Market, Komenda

5/7-92 – Emona
12/7-92 – Mercator
19/7-92 – Metka
26/7-92 – Market

Nekoč bo lepo,
nekoč bomo roke v prst zakopali
in bomo življenja sokove spoznali,
takrat bo lepo.
France Balantič

Ob smrti naše najdražje

IVICE LUŽOVEC

rojene Tivadar

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sodelavcem, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste bili z nami v najtežjih trenutkih slovesa. Še posebej se zahvaljujemo pevcem Solidarnosti za petje, zvezi borcev za obuditev spomina in gospodu župniku iz Šmarce za lep pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njeni
Kamnik, junij 1992

ZAHVALA

V 83. letu življenja je umrla naša dobra mama, babica in prababica

FRANČIŠKA HOLCAR

iz Kamnika, Medvedova 40

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje, nam pa izrekli pisno in ustno sožalje. Posebej hvala dr. Sedlaku, patronažni sestri Ivici za pomoč v času njene bolezni in gospodu župniku Markušu za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: hčerki Jožica in Metka z družinama, vnuk Milan z družino in drugo sorodstvo

Kamnik, Radomlje, junij 1992

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
ostala je samo praznina,
ki boli, boli.

V SPOMIN

Mineva leto dni, odkar je krogla pretrgala kratko življenje našega očka, moža, sina, brata in strica

EDIJA PEPERKA

Čas ne zapolni praznine in bolečine, ki je v naših srcih. Z bolečino in ponosom hranimo spomin na njegovo prisrčnost in vedrino. Zahvaljujemo se vsem, ki se ga spominjate, prižigate sveče in postojite ob njegovem preranem grobu.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi moža, očeta, dedka

FRANCA KONČNIKA

iz Porebra

Iskrena hvala sorodnikom, prijateljem, znancem, ki ste nam stali ob strani v težkih trenutkih. Zahvaljujemo se tudi delavcem DO KIK, Titan, Svilanit, Emona, društvu upokojencev iz Kamnika, učencem OŠ Frana Albrehta in gospodu župniku za pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njegovi

Poreber, junij 1992

TITAN KAMNIK

Tovarna kovinskih izdelkov in livarna Kamnik,
Kovinarska 28

RAZPISUJE

JAVNO LICITACIJO RABLJENIH OSNOVNIH SREDSTEV

	inv. št.	izkl. cena SLT
1. stružnica TES-3 (3000 mm) Prvo-majska	2618	260.000
2. stružnica Safop	593	125.000
3. brusilni stroj, dvokolutni	8118	33.000
4. diesel viličar 1500 kg Indos – ne-vozen	7384	40.000
5. excenter stiskalnica 10 t	459	50.000
6. kovaško kladiivo Ajax 2 (norec)	436	52.000
7. vrtni stroj stebni Olt	452	9.000
8. dvizni voziček hidravlični 500 kg Hiko	13555	30.000
9. naprava za razmaščevanje Roll (razmaščevanje-pranje v trikor ali perkloretilenu, velikost košar 48x32x20 cm, kapaciteta 12 sarž. na uro = 420 kg/h, priključek 53 kW. Naprava je kompletna, s filtrirno posodo, destilirno napravo in rezervnimi deli)	10922	525.000
10. naprava za razmaščevanje Trimatik (nerjaveča kad z delovnim prostorom 120x70x70 cm, priključek za grelce in ventilator 15,5 kW)	9781	97.500
11. naprava za razmaščevanje Trimatik (nerjaveča kad z delovnim prostorom 70x40x40 cm, priključek za grelce in ventilator 9,5 kW)	14791	67.500

Licitacija rabljenih osnovnih sredstev bo v ČETRTEK, 2. julija, ob 12. uri v podjetju Titan. Ogled bo možen v torek, 30. 6., od 10. do 13. ure in v četrtek, 2. 7., od 8. do 12. ure. Licitacija bo ustna po sistemu ogledano-kupljeno, kasnejših reklamacij ne bomo upoštevali. Prometni davek plača kupec. Udeleženci licitacije morajo vplačati kavcijo v višini 10% od izključne cene. Kupnino je potrebno vplačati in osnovno sredstvo prevzeti v 8 dneh od dneva licitacije.

Kamničani na prireditvenem prostoru pred spomenikom na Ljubelju

Srečanje zapornikov in izgnancev

Člani Zveze borcev NOV Kamnik so se v soboto, 6. junija, udeležili vsakoletnega srečanja na Ljubelju. Med vojno je bilo na tem področju koncentracijsko taborišče-podružnica iz Dachaua. Zaporniki iz mnogih dežel Evrope, veliko jih je bilo iz Francije, so morali tu preživeti tragične čase. V spomin na ta brutalni čas in na veliko število umrlih so v povojnih letih postavili spomenik žrtvam. Na to srečanje je prišla posebna delegacija iz Francije. Veliko jih je prišlo iz drugih krajev.

Kamničani so se dostojno spomnili medvojnih žrtev, ljudi, ki so umirali, pa kljub temu niso klonili pred nacizmom. Pri kopanju Ljubeljskega predora jih je veliko umrlo.

Spominske slovesnosti se je udeležilo izredno veliko ljudi. Prišli so z več kot tridesetimi avtobusi in številnimi osebnimi vozili. Prišli so s Koroške, iz Gorice, Trsta in drugod. Iz Kamnika sta odpeljala dva polna avtobusa.

Spomin na te žrtve je še vedno boleč in skeleč. Ne smemo nikoli pozabiti, je govoril župan francoskega mesta, nikoli ne smemo pozabiti, kakšna usoda bi čakala človeštvo, če bi zmagale sile osi, če ne bi zmagala protihitlerjevska koalicija. Slovenci smo bili njen del in smo se aktivno uprli tiranu.

Po zaključku proslave na Ljubelju so se vsi udeleženci udeležili še spominskega srečanja v Kranju ob 50-letnici ustanovitve Gorenjskega in Skofjeloškega odreda.

Razporejen je in občutki udeležencev so bili dobri. Naklonjeno je bilo tudi vreme.

Mnogi zaporniki in izgnanci II. svetovne vojne, ki so preživeli vse vojne grozote, so se ob tej priložnosti spominjali težkih dni, ki jih ne bo mogoče nikoli pozabiti. Bili so uporniki in se borili na »pravi« strani. Tega prepričanja in tega dejanja jim ne more nihče vzeti.

STANE SIMŠIČ

Tudi Stol smo preskočili

Stol je vsakoletna zanimiva planinska točka. Kamniški planinci so se udeležili tradicionalnega pohoda. Na to planinsko turo v Karavankah jih je odšlo blizu 80.

Z avtobusom so se pripeljali do Žirovnice. Nekateri so načrtovali turo do Valvazorjevega doma, 1180 visoko: večina pa, do vrha Stola, 2236 m, oziroma do Prešernove koče, 2193 m visoko. Od Žirovnice do vrha je dobre štiri ure hoje.

Pri Valvazorju so se planinci malo oddahnili, se okrepčali in se napotili proti Vrhju Stola. Do Prešernove koče je prišlo skoraj 50 Kamničanov, nekateri pa so pohiteli še

na vrh. Med Kamničani je bilo več mladih, ki so zelo dobro hodili in so tudi bili na vrhu. Pokazali so, da bodo kmalu »polnokrvni« planinci. Teorijo, ki so si jo pridobili v planinski šoli, uspešno dopolnjujejo s prakso.

Vreme v začetku ni bilo preveč obetavno. Megla in oblačnost. Proti vrhu pa se je vreme le začelo popravljati, pokazalo se je tudi sonce, oblaki so postajali redkejši. Odprl se je razgled. Viden je bil naš oče Triglav, opazovati je bilo mogoče vrhove daleč čez mejo...

Po počitku in okrepčilu iz nahrbtnika, oskrba je bila mogoča tu-

di v Prešernovi koči, so se obiskovalci gore spuščali proti izhodišču, vendarle po drugi poti. Pri Valvazorju so odtisnili žige, vpisal pohod. Za večkrat prehojeno pot so nekateri prejeli bronaste, srebrne in zlate značke. Za 10 do 20-kratni pohod so pohodniki prejeli posebno priznanja. France Hec je bil na takem pohodu že dvajsetkrat, Ferdo Brlec že desetkrat. Med njimi so bili še nekateri drugi, ki so že velikokrat prehodili pot.

Ta tradicionalni vsakoletni pohod, organiziran kot spomin na čas bojev v NOB, bo vsem udeležencem ostal v prijetnem spominu – tako po udeležbi kot po družabnosti.

STANE SIMŠIČ

Kamniški planinci po vrnitvi s Stola pred lovskim domom v Žirovnici

Kamniški planinci v Martuljku pred odhodom v Kamnik.

Planinci v Gozd Martuljku

Letošnje srečanje slovenskih planincev v nedeljo, 14. junija, v Gozdu Martuljek je bilo prisrčno. Kamniški planinci, kar 51 jih je bilo, so se odpeljali na srečanje z avtobusom. To srečanje so povezali z obiskom prelepih predelov v Martuljkovi skupini.

Po vrnitvi v dolino so se vsi zbrali na prireditvenem prostoru. Tamkajšnje planinsko društvo je kot organizator srečanja dobro poskrbelo za uspešnost prireditve.

Slavosni govornik predsednik predsedstva Slovenije Milan Kučan je v krajšem nagovoru opozoril na pomembno vlogo planinskih društev, ki so jo odigrali v narodovi zgodovini, ko so bili naši ljudje in kraji pod močnim pritiskom germanizacije. Ob tej priložnosti je spomnil na pomembno vlogo Jakoba Aljaža,

duhovnika, ki je odkupil zemljišče na vrhu Triglava in ga s tem ohranil Slovencem. Zgrajen je bil Triglavski stolp. Ta Aljažev stolp je bil ves čas narodno buditeljski tudi v času NOB. Spominska plošča prihoda prvih partizanov na Triglav je imela enako veljavo. Ta je bila huliganško odstranjena. Govornik je dejal, da bodo planinci, ki so bili vedno iskreni in pošteni Slovenci, znali oprati to sramoto in ploščo vrniti tja, kamor sodi. To naj bi se zgodilo čimprej, najkasneje pa prihodnje leto, ko bo slavila planinska organizacija Slovenije svojo 100. obletnico.

Po zaključku kulturnega programa so se tudi Kamničani še nekaj časa zadržali na prijetnem srečanju in se proti večeru zadovoljni vrnili v Kamnik. S. S.

kočna

UGODNO V KOČNI

Prodaja na kredit ali na odloženo plačilo (2 do 3 čeke)

SALON POHIŠTVA

vam nudi po izrednih ugodnostih celoten pohištven program in talne obloge

ŽELEZNINA

na Tomšičevi prodaja v juniju z gotovinskim popustom premaze belinka, beltop, belton... Do 15. julija brezplačna montaža bojlerjev TIKI, dostava na dom in možnost plačila na tri obroke

V vseh prodajalnah s tekstilom poteka ugodna prodaja izdelkov Univerzale.

V KONFEKCIJI

prodajajo moške obleke s 15% gotovinskim popustom

V OBLAČILIH

na Titovem trgu lahko kupite s 15% popustom balonski plašč

V NOVI MODI

na Ljubljanski cesti je v prenovljeni trgovini na voljo pestra izbira metrskega blaga, pozamenterije, volne, bombaža, gospodinjstkega tekstila, posteljnine, spodnjega perila, nogavic, pižam, spalnih srajc, trenirk, bluz in še

V KNJIGARNI

na Ljubljanski cesti poteka ugodna prodaja zvezkov, učbenikov, šolskih potrebščin, knjig, daril, pisarniškega materiala...

Cenjene kupce obveščamo, da so naše živilske trgovine odprte od 7. do 20. ure, ob sobotah do 13. ure, razen dežurne; neprehrabne trgovine pa so odprte od 8. do 20. ure, ob sobotah do 13. ure.

PRIDITE IN SE PREPRIČAJTE O NAŠIH KONKURENČNIH CENAH!

FRAMAT Kamnik d.o.o. Trgovina ELEKTROMAT

Kidričeva 64
Tel. in fax: 812-546

Vam po najugodnejših cenah nudi

- ves elektroinstalacijski material od doze do svetil
- telefone in vse za telefonijo
- gospodinjstke aparate z rezervnimi deli za multipraktike
- akustika – TV

KAR NIMAMO DANES, IMAMO ZAGOTOVO JUTRI!

TRENTUTNO ZELO POCENI

(ZALOGA OMEJENA)

Do konca meseca vam nudimo po najugodnejših cenah – brezobrestno na 3 čeke – vse za telefonijo in naslednje telefone:

ETA 812/01 6.916 SLT
ETA 851/01 7.372 SLT
ETA 851/10 7.856 SLT
ETA 85/10 7.856 SLT

Prešernova 1,
Kamnik
Za Maleševu
galerijo –
pri Mavrinu

Delovni čas:

Od 9. do 12. in
od 14. do 18. ure,

ob sobotah
od 9. do 12. ure.

KAMNIŠKI OBČAN – Ustanovitelj Skupščina občine Kamnik, izdajatelj Prelest, d.o.o. Ljubljana, Dunajska 7, direktor Tone Štrus. Predsednica časopisnega sveta Breda Podbreznik-Vukmir. Uredniški odbor Dušan Lipovec, Vera Mejač, Bojan Pollak, Matic Romšak, Stane Simšič, Ivana Skamen in Franc Svetelj. Glavni in odgovorni urednik Matic Romšak. Strokovna sodelavka Vera Mejač. Lektorica Tina Romšak. Tehnični urednik Vlado Šlamberger.

Na podlagi zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92) in mnenja ministrstva za informiranje (št. 23/88-92 z dne 18. 2. 1992) sodi časopis med proizvode informativne narave po 13. točki tarifne številke 3, za katere se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov.

Kamniški občan izhaja dvakrat mesečno v nakladi 10.100 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva brezplačno. Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 1 (občina), tel. 831-311. Žiro račun: Prelest, d.o.o., 50102-601-3114.

Rokopisov in in fotografij ne vračamo. Tisk DP DELO – Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Dunajska 5.